

İsa'nın Hayatı

Joe McKinney

MESİH'İN HAYATI NEDİR?

"Yaşam ortaya çıktı ve biz [İsa'nın havarileri] Baba'yla birlikte olan ve bize gösterilen sonsuz yaşamı gördük ve tanıklık ediyoruz ve size bildiriyoruz." (1 Yuhanna 1:2.)

"O'nda yaşam vardı ve yaşam insanların ışığıydı." (Yuhanna 1:4).

Yaklaşık 2000 yıl önce Nasıralı İsa adında bir adamın yaşadığı tarihi bir gerçektir. O'nun nerede doğduğunu, ailedeki bazı kişilerin adlarını, nasıl öldüğünü ve evet, onun içinde yaşam olduğunu ve kendisinin de YAŞAM olduğunu biliyoruz. Onun gelişi bir yaşam gösterisiydi ve bu yaşam sonsuzdur. İsa'yla birlikte "YAŞAM" yalnızca soyut bir felsefe teorisi olmaktan çıktı. HAYAT, yürüyen, konuşan, yiyen, uyuyan, ağlayan ve seven ve ölümden dirilişi O'nun iddia ettiği kişi olduğunu kanıtlayan bir marangozun oğlu olarak kendini gösterdi. Kendisi hakkında şöyle dedi: "Yol, gerçek ve Yaşam benim. Benim aracılığım dışında hiç kimse Baba'ya gelemmez."

Mesih yaşamdır ve yaşam da Mesih'tir. Eğer sonsuz hayata sahipseniz, bunun nedeni Mesih'e sahip olmanızdır. Eğer Mesih'e sahip değilseniz, yaşamınız yoktur. Mesih'in yaşamı olan gerçek yaşam, sonsuz yaşam, salt varoluştan çok daha fazlasıdır. Hiçbir zaman "hayatı" bulamayan pek çok insan var. Aşağıdaki derslerde, O'nun erdemlerini, niteliklerini ve nasıl bir insan olduğunu dikkate alarak Mesih'in yaşam kalitesini inceleyelim. Bu doğrultuda bu çalışmanın planı sunulmuştur.

ÇALIŞMA PLANI

Matta 5:3-12'de İsa'nın "mutluluklarını" okuyoruz. Aslında burada bir Hıristiyanın nasıl olması gerektiğine dair güzel bir portre buluyoruz. Her "mutluluk" bir özelliği gösterir ve her birinde en güzel örneğin İsa'nın kendisi olduğunu biliyoruz. İsa gibi olmak istiyorsak, bu örneği hayatımızda örnek almalıyız. O halde bu çalışma, Matta 5'teki "mutluluklar"da gördüğümüz nitelikler etrafında düzenlenecektir: alçakgönüllülük, şefkat, yumuşak huyluluk, doğruluk, merhamet, saflık, barışı sağlama ve sadakat. Her bir niteliğin ne anlama geldiğini, İsa'nın kişiliğinde nasıl görüldüğünü öğrenmek ve son olarak aynı niteliğe katılmamız ve sahip olmamız için pratik bir uygulama ve öğüt vermek istiyoruz.

Aksi belirtilmedikçe, alıntılar New King James İncilindedir.

İSA: ALÇAKÇI (Matta 5:3)

BÖLÜM 1

Alçakgönüllülük: NEDİR?

Mesih'in yaşamının olağanüstü bir niteliği, onun şaşırtıcı alçakgönüllülüğüdür. Neden birisi bizi kaçınılmaz yıkımımızdan kurtarmak için bu kadar yüksekten gelip bu kadar alçaktan insanı ki? Kutsal Olan neden hainin, inkarcının ve korkakların ayaklarını yıkamak için eğilsin ki?

Alçakgönüllülüğün zıttı benmerkezcilik veya gururdur. Şeytanın etkisinde kalan ve kontrol edilen zihniyetin temel özelliği budur. Amerikan kültürümüzde sıklıkla erdem olarak öğretilen şeyler, İncil'de günah olarak sunulur. Özdeyişler 6:16, 17'de şunu okuyoruz: "Gururlu bakış RAB'be iğrençtir." Tanrı "gururluların evini yok edeceğini" vaat ediyor (Özdeyişler 15:25). "Kibirli bir bakış, gururlu bir yürek... gūnahtır." (Süleyman'ın Meselleri 21:4). "Tanrı kibirliyle direnir, ama alçakgönüllülere lütuf verir." (Yakup 4:6). Gurur duymak, "kendini başkalarından üstün görmek" anlamına gelir. Bu, başkalarına saygıyla kendinize bakmanın yanlış bir yoludur. Alçakgönüllülüğü gerçekten takdir etmek için onu zıt niteliği olan gururla karşılaştırabiliriz:

- Gurur şöyle diyor: "Bana hiçbir şey söyleme. Zaten hepsini biliyorum." Alçakgönüllülük şunu söylüyor: "Tavsiyeniz ve yardımınız için teşekkürler."
- Gurur şöyle diyor: "İhtiyacım var, istiyorum, hak ediyorum." Alçakgönüllülük şöyle diyor: "Onun ihtiyacı var, istiyorlar, sen hak ediyorsun."
- Gurur şunu söylüyor: "Tanrım, hemcinslerimden çok daha iyiyim." Alçakgönüllülük şöyle der: "Tanrım, gūnahkar bana merhamet et."
- Gurur, onları yıkmak için başkalarını eleştiriyor. Alçakgönüllülük, onları geliştirmek için başkalarını över.
- Gurur kendini yüceltir ama Tanrı ona direnir. Tevazu, Allah'ın önünde kendini alçaltır ve Allah onu yükseltir.
- Gurur şunu söylüyor: "Her şeyi yapabilirim." Alçakgönüllülük şöyle der: "Beni güçlendiren Mesih aracılığıyla her şeyi yapabilirim."
- Gurur şöyle diyor: "Hizmet edilmek istiyorum." Alçakgönüllülük şunları söyledi: "Hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve birçokları için canımı fide olarak vermeye geldim."
- Gurur şöyle diyor: "Bak ne yaptım." Alçakgönüllülük şöyle diyor: "Tanrı'nın bende ne yaptığını görün!"
- Pride sokaklarda durup bağırdı: "Onu çarmıha ger! O bizden daha popüler oldu". Çarmıhta asılı olan tevazu yukarı baktı ve dua etti: "Baba, onları affet, çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar."
- Gurur şöhreti arar ama bulamaz. Alçakgönüllülük, başkalarından, aramadan şan ve şeref alır.

Gurur ve alçakgönüllülük arasındaki fark, ışık ve karanlık arasındaki farktır. "Işık" dünyaya geldiğinde, alçakgönüllülüğün mükemmel örneği bize gösterildi.

İSA BİZİM alçakgönüllülük örneğimizdir

İsa Mesih'in yaşamında alçakgönüllü olmanın ne anlama geldiğinin canlı bir örneğini görebiliriz. O, hem Allah'la hem de insanlarla olan ilişkilerinde her zaman mütevazı, gösterişten uzak, kibirsiz, fedakar ve ön yargısız bir kul olduğunu kanıtlamıştır.

İsa'da kendisini çağının mazlumlarına adayan bir adam görüyoruz. İşçilerle ve balıkçılarla ilişki kurdu. Dindar insanlar tarafından bu kadar aşağılanan ve reddedilen karma ırklı kadının aynı

kadehinden içti. İsa her şehre girerken alçakgönüllülük ruhunu gösterdi; cüzamlıların kirli bedenlerine ve sağır ve dilsizlerin dillerine dokundu. O, başkalarının yaklaşmaktan korktuğu, cinlerin etkisi altındaki kişilerle ilgileniyordu. Ferisiler ve ikiyüzlülerin yanı sıra günahkarların ve meyhanecilerin evlerinde yemek yeme davetlerini kabul etti.

İsa hiçbir sınıftan insandan kaçınmadı. Kötü şöhrete sahip kadınlar, anlayış, bağışlanma ve ayrıca gidip artık günah işlememeleri emrini bulacaklarını bilerek ona geldiler. İsa, herhangi bir şehre giden tozlu yollarda yaşayan dilencilerin ve kör adamların yanı sıra zengin ve güçlü adamların huzurunda da rahattı. İsa yoğun gündeminden başkalarıyla konuşmak, soruları yanıtlamak, merhamet göstermek ve yaşamanın daha iyi yolunu göstermek için zaman ayırdı. Halkın evlerini ve diğer dini liderlerin hizmetlerini ziyaret etti, düğünlere katıldı, arkadaşlarıyla balık tutmaya gitti ve küçük çocukları kutsadı. Hiçbir zaman durup yardım çağrısına cevap vermeyi ihmal etmedi. Yüceltilme ve kendini yüceltme haklarına sahip olmasına rağmen (sonuçta kendisinin Tanrı'nın biricik Oğlu olduğunu biliyordu) İsa her zaman her şeyi yapanın Babası olduğu konusunda ısrar etti. İsa'da ruhen fakir bir kişiyle ilgili tüm tutumları görebiliriz: alçakgönüllülük, teslimiyet, hizmet, iman ve sevgi.

İsa'nın alçakgönüllülüğünün öne çıktığı dört alanı düşünün:

1. DOĞUMU- Filipililer 2:5 ve Luka 2'yi okuyun. İsa'nın bir ahırda doğup yemliğe yatırılması tesadüf değildi. "Zengin olmasına rağmen, siz kendi yoksulluğuyla zengin olasınız diye, sizin uğrunuzda yoksullaştı." (2 Korintliler 8:9). Sterilize edilmiş bir hastanede doğmadı ve ipek çarşafın üzerinde, fildişinden bir beşikte yatırılmadı. Aslında bu bile dünyaya gelmek için kendisinden boşalttığı şan, şeref ve güçten çok büyük bir düşüş olurdu. Çok uluslu büyük bir şirketin sahibi ve CEO'sunun, onlara şefkat duyduğu ve onlara yardım etmek istediği için toplumun reddedilenleri arasında yaşamak için tüm servetini, konforunu ve onurunu bıraktığını hiç duydunuz mu? Bunu hayal edebiliyorsanız, bunu 1000 ile çarpın ve İsa'nın sevgisini ve alçakgönüllülüğünü zar zor anlamaya başlayacaksınız.

2. CENNET BABASINA TAMAMEN BAĞIMLILIĞI

Hepimiz bağımsız olmaya, kendi başımıza olmaya çabalıyoruz gibi görünüyor. Büyük bir gururla, "Kendi başımın çaresine bakabilirim" ya da "Kendi kendini yetiştirmiş bir adamım" diyebiliriz. Ama alçakgönüllülüğün Tanrı'nın her şey olmasına nasıl izin verdiğini, kendimizi O'na ve O'nun iradesine teslim ettiğini görüyoruz. İsa'da bu mükemmel, gönüllü bağımlılığı görüyoruz. Yuhanna'nın müjdesindeki sözlerini dinleyin:

5:19- "Oğul, Baba'nın yaptığını görmek dışında Kendi başına hiçbir şey yapamaz"

5:30- "Kendi başıma hiçbir şey yapamam."

6:38- "Çünkü kendi isteğimi yerine getirmek için değil, beni gönderenin isteğini yerine getirmek için gökten indim."

7:16, 17- "Benim öğretim Benim değil, Beni gönderenindir."

8:28- "Ben kendim hiçbir şey yapmıyorum; ama bunları Babamın Bana öğrettiği gibi konuşuyorum."

8:50- "Ben kendi yüceliğimi aramıyorum; arayan ve yargılayan var."

14:10- "Size söylediğim sözleri kendi yetkimle söylemiyorum; ama bende yaşayan Baba, işleri yapıyor."

14:24- "Duyduğunuz söz benim değil, beni gönderen Baba'nındır."

... Ve daha fazlası

İsa tüm övgüyü Baba'ya verdi. Tanrı her şey olabilsin diye hiçbir şey haline geldi. Kendisini tamamen Baba'nın sözlerine, işlerine ve iradesine teslim etti. Tanrı, İsa'nın yaşamında insan ırkının kurtuluşunu bu şekilde elde edebildi.

Mesih'in yaşamı, kendini inkar etme ve Tanrı'ya tamamen bağımlılıkla dolu bir yaşamdır. Ancak tüm alçakgönüllülüğüne rağmen hiçbir şey kaybetmedi, çünkü Baba "O'nu çok yüceltti ve O'na her ismin üstünde olan ismi verdi; öyle ki, İsa'nın ismi anıldığında göktekilerin ve göktekilerin tüm dizleri çöksün." Baba Tanrı'nın yüceltilmesi için yeryüzünde ve yer altında olanların her dilin İsa Mesih'in Rab olduğunu açıkça söylemesini istiyorum" (Filipililer 2:11).

Bu bizim de hayatımız olsun.

3. BAŞKALARINA HİZMETİ– Bkz. Luka 22:27 ve Yuhanna 13:5. Kendini Tanrı'nın önünde alçaltan kişi, insanların önünde de alçakgönüllü olabilir. Herkesin hizmetkarıydı. Herkesin Rabbinin bir havlu ve su leğeni aldığını, kirli ayaklarını yıkamak için değersiz adamların önünde diz çöktüğünü, yakında ona ihanet edecek olan arkadaşının ve o gece onu tanımadığını üç kez ısrar eden müridin de dahil olduğunu hayal edebiliyor musunuz? ? Krallığın en büyüğü hangisi olacak diye tartışan kardeşlerinin ayaklarını yıkadı. Bize ne muhteşem bir örnek verdi! Eğer bu dünyanın pisliliği karşısında onların pis kokusunu gidermek için diz çökemeyecek kadar yüksek ve güçlü olduğumuzu düşünürsek, o zaman henüz Tanrı'nın Oğlu gibi değiliz demektir!

4. YAŞAM TARZI–İsa basit bir yaşam sürdü. Saraylarda ikamet etmedi. Hatta, "Tilkilerin delikleri var, havadaki kuşların yuvaları var, fakat İnsanoğlu'nun başını koyacak yeri yok" (Matta 8:20) diyerek müstakbel bir takipçisinin cesaretini kırmıştı. Sadeliği ve alçakgönüllülüğü daha da etkileyici hale geliyor. Evreni yaratanın O olduğunu, her şeyin kendisine ait olduğunu ancak İsa, Yahudilerin kralı ve tüm insanları kurtarabilecek Mesih olarak taç giymek için Kudüs'e girdiğinde, bir atla gelmeyi seçtiğini hatırlıyoruz. eşek!

Matta 21:1-5'i okuyun. İsa'nın değerleri ile diğer "tarihin büyük adamları" arasında ne büyük bir fark var! Büyük İskender'in, 200 boyalı fil, 200 siyah atlı asker ve onu çevreleyen 200 aslandan oluşan büyük bir alayla Hindistan'a girdiğini ve fildişi bir arabanın üzerindeki altın bir tahtta oturup "Ben evrenin Rabbiyim. Dünyayı fethettim, şimdi yıldızları fethedeceğim." İskender 33 yaşında öldü ve bugün hiçbir şeye sahip değil. Fakat alçakgönüllü kral İsa hâlâ kralların Kralı ve rablerin Rabbidir. Bu iddiasız kulun mütevazi yolu onu sonsuz yüceliğe taşıdı.

KİŞİSELBAŞVURU

Tanrı'nın önündeki alçakgönüllülüğümüzün kanıtı, insanlar arasında nasıl yaşadığımızdır. Görmediğimiz Tanrı'yı \u200b\u200bsevdiğimizi söylemek kolaydır, ancak gerçek sevgi komşumuza olan sevgimizde ve alçakgönüllülüğümüzde görülür. Mesih'in içinizde yaşadığını nasıl anlarsınız? Onun karakterine katılabilir misin? Alçakgönüllü olup olmadığınızı bilmek için günlük yaşamınızı incelemek gerekir.

- Başkalarını tercih ederek mi yaşıyorsunuz? (Romalılar 12:16)
- Kendi gözünde akıllı mısın? Romalılar 12:16)
- Gerçekten kibirlenmeden, kendi çıkarlarınıza hizmet etmeden seviyor musunuz? (1. Korintoslular 13:4, 5)
- Başkalarına sevgiyle hizmet ediyor musunuz? (Galatyalılar 5:13)
- Başkalarının sevgisine ve tahammülüne katlanıyor musunuz? (Efesliler 5:21)
- Başkalarını kendinizden üstün mü görüyorsunuz? (Filipililer 2:3)
- İsa'nın sizi affettiği gibi siz de başkalarını affediyor musunuz? (Koloseliler 3:13)

Alçakgönüllü olmak nasıl bir şeydir? Bunun cevabı insanlara davranış şeklinizdedir. Ancak kendimizi Allah'ın yanında bir hiç saydığımızda, daha az bilgiye, yeteneğe, daha az bilgeliğe ve daha az kutsallığa sahip olanları üstün görebiliriz. Kendi yüceliğini aramayan Mesih'in ruhunu benimseyin. Eğer ruhunuz bu değilse, alçakgönüllülüğünüzü geliştirmek için aşağıdaki egzersizleri yapın.

ALÇAKALISINI GELİŞTİRMEK İÇİN EGZERSİZLER

1. İsa'nın örneğini, O'nun alçakgönüllülüğünün güzelliğini ve başkalarına davranış tarzını daha fazla düşünün.
2. Tanrı'ya ne kadar bağımlı olduğunuzu düşünün. Tek başına nefes bile alamıyorsun. Bizi ayakta tutmamız ve bizimle ilgilenmemiz için bize her şeyi veriyor.
3. Kendi günahlarınızı düşünün. Ne sıklıkla yanlış yaptınız? Tanrı'nın yüceliğinden ne kadar uzaksınız? Kaç kez iyilik yapma fırsatına sahip oldunuz ama olmadı?
4. Golgota'daki çarmıhı düşünün; İsa'nın sizin günahlarınız için ödediği bedel.
5. İradenizi, eylemlerinizi ve yaşamınızı O'na teslim etme kararını vererek, İsa'yı kalbinizin tahtına oturtun.
6. Alçakgönüllülük içinde büyümenize yardım etmesi için Tanrı'ya dua edin.
7. Mütevazi bir insanın yapacağı şeyleri uygulamaya başlayın. Duygularınızı kontrol edemiyorsanız, en azından eylemlerinizi kontrol edebilirsiniz, Tanrı'nın size doğru duyguları

vereceğine güvenebilirsiniz. Öyleyse kendinizi Tanrı'ya ve diğer insanlara teslim edin; kendi çıkarlarınız yerine onların çıkarlarını arayın.

KENDİ MUAYENE:

Kendi tevazu seviyenizi ölçmek için şu soruları yanıtlayın:

1. Kendinizi başkalarından üstün görüyor musunuz?
2. Tanrı'nın yaşamınız hakkındaki iradesini daha iyi anlamak için hâlâ Kutsal Kitabı okuyup incelemeniz gerektiğini düşünüyor musunuz?
3. Tanrı'dan her gün hayatın sınavlarıyla yüzleşmenize yardım etmesini istiyor musunuz?
4. Birisi size bir şey yapmanızı emrettiğinde moraliniz bozulur mu?
5. Sahip olduğunuz her şeyin Allah'a ait olduğunun gerçekten bilincinde misiniz?
6. Bu hafta başka birinin iradesine, fikrine veya tercihinin teslim oldunuz mu?
7. Sizden daha fakir, daha az eğitilmiş veya daha alt sosyal sınıftan birine yardım ettiğinizde kendinizi iyi hissediyor musunuz?
8. Başka biriyle bir yanlış anlaşılma yaşadığınızda, af dilemek ya da özür dilemek size zor geliyor mu?
9. Bu hafta sözlerinizle birini incittiniz mi?
10. Bir iyilik yaptığınızda ama kimse sizi görmediğinde ya da kimse sizi tanımadığında kendinizi kötü hisseder misiniz?Bunu yapıyor?

BÖLÜM 2

İSA: MERHAMETLİ (Matta 5:4)

Şefkat: NEDİR?

Bazıları İsa'nın bir devrimci olduğunu söylüyor. Onun radikal olduğunu söylüyorlar. Haklılar! Hiçbir ülkenin hükümetini devirmeye çalışmadığı doğrudur. Siyasete karışmadı; işçileri greve gitmeye teşvik etmedi; yetkililere karşı savaşmak için asla silaha sarılmadı. Tam tersine, İsa her zaman takipçilerine "mevcut güçlere" boyun eğmeyi öğretti. Ancak öğrettiği şeyler ve başlattığı hareket, halihazırda var olanlardan o kadar farklıydı ki, zamanının toplumu onu reddetti ve çarmıha gerdi.

İsa'nın "dağdaki vaazı"nı verdiği dönemde hakim din Yahudilikti ve askeri-siyasi güç Roma İmparatorluğu'nun elindeydi. İsa'nın sözlerinin bu iki grubun liderlerinin fikirleriyle nasıl çeliştiğini görün:

Yahudilerin dini liderlerinin çoğu, gururları ve kendilerini beğenmişlikleriyle tanınan bir grup olan Ferisilerdi. Ferisi'nin tapınaktaki duasını hatırlıyor musunuz? "Tanrım, burada yanımdaki bu meyhaneci günahkar gibi olmadığım için sana teşekkür ederim." Romalı askerler dünyayı zorla fethetmiş olmaktan gurur duyuyorlardı. İşte bir marangozun oğlu geliyor ve şöyle diyor: "Mütevazi olanlara ne mutlu." Bu oldukça radikal, değil mi?

Ferisiler "kutsallaştırılmış olanlar"dı. Kendilerini o kadar üstün görüyorlardı ki, bir "günahkar"a bile dokunamıyorlardı. Ancak "günahkarların dostu" olan İsa gelip şunu söyledi: "Ne mutlu ağlayanlara"; yani şefkat dolu, kalbi hassas, pişmanlık duyan, kalbi başkalarının acısıyla dokunanlardır.

Roma İmparatorluğu "güç haklıdır" kuralıyla yaşıyordu ve en yüksek sesle konuşan ses kılıcı. İsa'mız şunu öğretti: "Ne mutlu uysal olanlara."

Ferisiler dul kadınların evlerini soydular ve gösteriş olsun diye uzun dualar ettiler ama İsa şöyle dedi: "Ne mutlu doğruluğa aç ve susayanlara."

Ferisiler bir dilenciye para vereceklerini borazanlarla duyurdular. Erkekler tarafından görülebilmek için kent meydanlarında ve sokaklarda dua ettiler. Fakat İsa olay yerine gelip şunu söyledi: "Ne mutlu yüreği temiz olanlara, samimi olanlara."

Roma İmparatorluğu savaşlar, fetihler ve yıkımlar için yaşadı. İsa şunu öğretti: "Ne mutlu barışı sağlayanlara."

İsa'nın öğrettiğini duyan insanların tepkisini hayal edebiliyor musunuz? Bu, İsa'nın "diğer yanağını çevir" talimatı hakkında yorum yapan adam gibi olurdu: Bu adam, "Bu artık işe yaramayacak. Bunu yaparsan her seferinde kaybedersin" dedi. Bazıları İsa'nın sözlerinin güzel ama uygulanamaz olduğunu düşünüyor. Ancak İsa'nın yalnızca öğretmekle kalmayıp, öğrettiklerini yaşadığını da unutmayın. Ferisiler ve Roma İmparatorluğu dünyadan silindi ama İsa hâlâ yaşıyor. O sadece öğretileriyle ve takipçileriyle yaşamıyor, ölümden dirildi ve kurmaya geldiği krallık gerçekten kuruldu ve milyonlarca kişi oraya girdi ve girmeye devam ediyor.

Matta 5:4'te İsa, ağlayanların teselli edilecekleri için mutlu olduklarını söyledi. Bu fikir, bize gerçek erkeklerin ağlamadığını öğreten modern zihniyete aykırıdır. Toplumumuzun gençlere şunu söylediğini duyuyoruz: "Geriye bakma, hayatın tadını çıkar, eğlen, sadece bir kez dolaş, canın ne isterse onu yap, üzölmek ya da pişmanlık duymak aptalcadır." Fakat İsa yine de ağlayanların kutsandığını ilan etti.

Ağlamanın kendi başına hiçbir erdemi yoktur. İsa karamsarlığı, kendine acımayı, incinmiş gururu, hüsrana uğramış hırsı, acıyı veya acıyı teşvik etmiyor. İsa, "İstedini elde edemeyince ağlayan şımarık çocuğa ne mutlu" demiyor. "Ne mutlu hapse girecek suçluya" demiyor." Hiç de öyle değil.

Merhametli, pişman ve duyarlı insan, kalbi başkalarının acılarından ya da kendi günahlarından etkilenen kişidir. Bu kişi kutsanacaktır çünkü Tanrı onu üzüntülerinde teselli edecektir.

Gülün tatlı bir kokusu vardır ama gül yaprağını kırın ve bakın ne oluyor? Her yaprağın, çiçekte ölmeye mahkum olan bir parfüm deposu olduğunu keşfedeceksiniz. Kapalı, duyarsız, asla kırılmayan, sadece kendisi için yaşayan insan yüreğinde de durum böyledir. İçinde saklı hazineyi asla bulamaz. O hazine ancak kalp kırıldığında, hassaslaştığında, pişman olduğunda, şefkatli olduğunda serbest kalır. Doğrudur; ne mutlu ağlayanlara.

İSA BİZİM ŞEFKAT ÖRNEĞİMİZDİR:

İncilleri okuduğunuzda İsa'nın şefkatinden etkileneceksiniz. Kederlilerin çaresiz durumundan her zaman etkilenirdi. Bir cüzamlı ona geldi ve "İstersen beni arındırabilirsin" diye bağırdı. (Markos 1:40). Artık cüzamlılar görünüşte pek hoş görünmüyorlardı. Topluluk halinde yaşamaları yasaklandı. Ama İsa'da, ona yaklaşabileceklerini onlara bildiren bir şey vardı. İsa, karakterine aykırı olmasın diye onları kendine çekti; cüzamlının yakarışını duyunca "derinden etkilendi", elini uzattı, ona dokundu ve şöyle dedi: 'Temiz ol!' Ve onlara uzanıp dokunmayı asla ihmal etmedi, onları tamamen temiz bıraktı. İşte İsa da böyleydi.

Nain şehrinde, tek oğlunun cenazesinde dul bir kadın gördü. Onun acısını görünce ona acıdı ve "Ağlama" dedi. Daha sonra oğlunu hayata döndürmeye başladı (Luka 7:13).

Bir süre sonra İsa Eriha'dan ayrılırken iki kör adamın "gözlerine dokundular ve hemen görmeye başladılar" (Matta 20:34).

Kutsal Kitap İsa'nın arkadaşı Lazar'ın öldüğünü duyduğunda ağladığını söylemez. Ancak mezara vardığında Meryem ve diğerlerinin ağladığını görünce, "Ruhu inledi ve sıkıntıya girdi" ve ağladı. (Yuhanna 11:33, 35). Başkalarının üzüntüsü onun hassas kalbine dokundu. Acı çekenler, körler, topallar, cüzamlılar, fahişeler ya da sadece günahkarlar olsun, İsa onların acısını hissetti ve yardım etmek için elinden geleni yaptı.

İnsana dönüşen, (Yuhanna 1:1), evreni yaratan ve her şeyi düzene sokan, hâlâ her şeyi bir arada tutan (Koloseliler 1:16, 17) ve her türlü otoriteye sahip olan KELİME; ilahi ama şefkatli ve acıımıza ve kederimize karşı duyarlı - bu bizim İsa'mız!!! Yaraticınızı kalbinizin acı dolu ve ağlayan gözleriyle gördüğünüzde, Mesih'in yaşamını biraz daha iyi anlayacaksınız. Bir daha asla "gerçek erkekler ağlamaz" demeyeceksiniz.

Ancak İsa'nın en büyük şefkati hasta bedenler için değil, hasta ruhlar içindir. Matta 9:35-36'da İsa'nın, çobanı olmayan koyunlar gibi olan, kaybolmuş, amaçsızca dolaşan, ne aradıklarını ve nereye gittiklerini bilmeyen kalabalığa nasıl şefkat hissettiğini okuyoruz. Birisi şöyle diyebilir: "Bu onların sorunu. Herkes kendi kaderini seçer." Fakat İsa onların durumuna yüreğini kapatmadı. Onların manevi durumundan çok etkilendi. Bu yüzden geldi.

Luka 19:41-44'te İsa'nın da sevgili şehri Yeruşalim'e geldiğinde ağladığını okuyoruz. O şehrin geleceğine baktı ve karanlıktı. Yahudiler İsa'yı reddettiler ve günahlarından tövbe etmeyi

reddettiler, bu yüzden korkunç bir cezaya maruz kalacaklardı. Düşman orduları şehri istila edip yok edecekti. Tüm sakinler öldürülecek ya da köle gibi başka ülkelere satılacaktı. Ayrıcalıklarının ve Tanrı'nın aralarındaki varlığının sembolü olan görkemli tapınak, taş üst üste bırakılmayacak şekilde yıkılacaktı. Bütün bunlar 40 yıl sonra gerçekleşti. İsa onları sevdi ve asi ve itaatsizlerin kaderini düşünerek ağladı.

Bu sahnenin kendisinin acı dolu ölümünden bir hafta önce yaşanması anlamlıdır. Kendi zalim ölümünün arifesinde, İsa kendisi için ağlamadı ama Kudüs için ağladı; kendisini reddettiklerinde kurtuluş için tek umutlarını da reddettiklerini biliyordu. Gözyaşları kendisinin yakın zamanda çekeceği acılar için değil, sevdiklerinin acısı içindi. İsa günahkarlara şefkat duyuyordu. İster yalnızlığınız, ister acınız, ister üzüntünüz, ister günahkâr durumunuz olsun, İsa bugün size şefkat duyuyor. Seni kurtarabilir. Seni kurtarmak istiyor. Seni kurtarmak için öldü.

"İsa Mesih dün, bugün ve sonsuza kadar aynıdır." (İbraniler 13:8). O değişmez ve asla değişmeyecektir. O, bu insanlara duyduğu şefkatle, bugün "bizim gibi denenen, ama günahsız olduğumuz her noktada... zayıflıklarımıza ortak olacaktır" (İbraniler 4:15). İsa sıkıntılarınızda sizin için ağlıyor ve başkalarının acılarını da hissetmenizi istiyor. İsa, şefkatli ve duyarlı bir insan olarak bizim mükemmel örneğimizdir.

KİŞİSELBAŞVURU:

Duygusal olarak etkilenmemiz gereken üç alanı fark edelim. Öncelikle onun insanların çektiği acılara ağlamalıyız. Bazı insanlar kırık bir bardak ve dökülen süt için ağlarlar ama kırık bir hayat gördüklerinde ağlamazlar. Bu doğru değil. İnsanın sonsuz değerini bilmeli, onun acılarından yüreğimiz etkilenmeli. Kalplerimize eşyalar değil insanlar dokunsun. İster küçük bir çocuğun yüzünde, ister bir gülümsemenin güzelliğinde, ister bir dostun hoş sözlerinde, ister sevginin fedakarlığında olsun, her şeyde Tanrı'nın elini görmeye çalışın. İsa bu şekildeydi. İsa gibi, nereye gidersek gidelim, insanlığın durumunu görüyoruz, acı çekenlerin çılgınlıklarını duyuyoruz, şefkatli olun, yardım etmek için durun, cesaretlendirin ve teselli edin. İsa Mesih gibi olacaksınız ve kutsanacaksınız.

İkincisi, başkalarının günahları yüzünden ağlamaya ve ağıt yakmaya ihtiyacımız var. Başkalarının fiziksel acıları yüzünden gözyaşlarına boğulup onları sonsuz ölüme götüren günahları görmezden gelmek mantıklı değil. Sonuçta, tüm ruhların Yargıcının huzuruna çıktığımızda midelerimizin dolu ya da boş olmasının ne önemi olacak? Mesih'teki bir kardeşin dünyaya döndüğünü ve günah içinde yaşamaya karar verdiğini gördüğümüzde ağlamalıyız (bkz. 1 Korintliler 5:1-2). Toplumumuzun karanlıkta yürüdüğü gerçeğine ağlamamız gerekiyor. Eğer boş durursak, kötülük iyiliği yenecektir. Kayıpları müjdelemeli ve fuhuş, pornografi, sarhoşluk ve yolsuzluk karşısında hiçbir şey yapmamaktan vazgeçmeliyiz. Uyuşturucu bağımlısı gençlerin sayısı her geçen gün artıyor. Onlara yardım etmek için hiçbir şey yapmazsak onlara şefkat duyduğumuzu söyleyebilir miyiz? Hıristiyanlar iyi olanı sevmeli ama aynı zamanda yaşamları ve ruhları yok eden şeylerden de nefret etmelidir.

Üçüncüsü, kendi günahlarımız yüzünden ağlamalıyız. Bu konuda İsa'nın örneğini takip edemeyiz çünkü o hiç günah işlemedi. Ancak bize başkalarının günahlarına bakmadan önce kendi içimize bakmamız gerektiğini öğretti. Ferisiler başkalarının günahlarını kınadılar ama kendi başarısızlıklarını görmezden geldiler. Nefsimizi irdelememiz, pişmanlık duymamız, kendi kalbimizin kırılmasına izin vermemiz, bizi tövbeye sevk edecek şekilde pişmanlık ruhuyla doldurmamız gerekiyor. (Mezmunur 51:17)

"Tanrı'ya yaklaşın, O da size yaklaşacaktır. Ellerinizi temizleyin, ey günahkarlar; ve kalplerinizi arındırın, ey ikiyüzlüler. Ağıt tutun, yas tutun ve ağlayın! Kahkahalarınız mateme, sevinciniz karamsarlığa dönüşsün. Alçakgönüllü olun. Rabbin önünde kendinizi yüceltecek ve O sizi yükseltecektir" (Yakup 4:8-10). Pentikost gününde, Petrus'tan Tanrı'nın Oğlu'nu çarmıha geldiklerini duyunca "kalpleri kesilen ve Petrus'a ve diğer havarilere şöyle diyen halk gibi olun: "Erkekler ve kardeşler, biz ne yapacağız? ?" (Elçilerin İşleri 2:37) Kendi ruhi durumunuza karşı duyarlı olun.

KENDİ MUAYENE:

Kendi şefkat seviyenizi ölçmek için şu soruları yanıtlayın:

1. Günah işlerseniz Tanrı'nın üzüleceğini mi düşünüyorsunuz?
2. Hiç bir arkadaşınıza "Lütfen, şu yaptığınızı yapmayı bırakın? Bu günah!" diye yalvardınız mı?
3. Hiç Hıristiyan olmayan birine müjdeyi anlattınız mı?
4. Sarhoş bir adamın sokakta yürürken sendeleyip düştüğünü görmek sizce komik mi?
5. Dedikodu dinlemeyi sever misiniz?
6. Bir zamanlar rahatsız edici bulduğunuz bazı şeylere karşı daha mı az duyarlısınız?
7. Şiddeti, ahlaksızlığı ve müstehcen dili yücelten filmleri izlemekten hoşlanıyor musunuz?
8. Dilencileri, körleri, sakatları görmek yüreğinize dokunuyor mu?
9. Bu dünyadaki kötü, sapkın insanların hak ettiklerini alacakları için mutlu musunuz?
10. Günaha düştüğünüzde ve Tanrı'ya karşı günah işlediğinizde pişmanlık duyuyor musunuz?

BÖLÜM 3

İSA: YAVAŞ (Matta 5:5)

UYGUNLUK: NEDİR?

Sık sık Hıristiyanların dünyadaki insanlardan farklı olması gerektiğini duyuyoruz. Bu doğru. Mesih'in yaşamlarımızda yarattığı fark çok belirgin olmalıdır. Ancak bu, Mesih'e inanan kişinin takım elbise ve kravatla dolaşması ya da Hıristiyan kadının sadece ev yapımı kıyafetler kullanması veya saçını belli bir şekilde takması gerektiği anlamına gelmez. Bunlar dışsaldır; yani yüzeyseldir (yüzeyde). İsa, takipçisi ile bu dünyadaki bir insan arasındaki farkın onun içsel kişiliğinde, karakterinde olduğunu söyledi. Dünyanın bir Hıristiyan'ın hayatına baktığında görmesi gereken şey, tam olarak tevazunun, şefkatin, yumuşak başlılığın, doğruluğun, merhametin, saflığın, barışın ve sadakatin içsel, ruhsal ifadeleridir. Bu nitelikleri tecelli etmeye başladığımızda, dünya açıkça görecektir, Rab yücelecek ve daha çok insan Yola çekilecektir.

En az aranan özelliklerden biri uysallıktır. Bir defasında biri şöyle demişti: "Eğer Allah'ın bütün sıfatları açık arttırmayla satışa çıkarılsaydı en son satılan şey tevazu olurdu." Çok az insan bunun ne olduğunu anlıyor ve çok azı hâlâ Rab İsa'yı karakterize eden bu niteliğe değer veriyor.

İsa Matta 5:5'te "Ne mutlu uysal olanlara, çünkü onlar dünyayı miras alacaklar" dedi. Uysal olmak ne anlama geliyor? Sözlüğümüze göre uysal olmak, "sabır ve alçakgönüllülük, yumuşaklık... kolaylıkla empoze edilen, itaatkâr" olduğunuz anlamına gelir. Uysal kişi, baskı altında kriz geçirmez veya sapından uçmaz. İyi bir eşanlamlı "nazik"tir. Uysal bir kişi kontrol altındadır.

Uysal olmak zayıf olmak anlamına gelmez. At evcilleştirilmeden önce güçlüdür ama vahşi olmanın insana faydası yoktur. Evcilleştirildikten sonra gücünü kaybetmez. Sadece evcilleştirilir, kontrol edilir ve kullanışlı hale gelir. Uysallığın iyi bir tanımı "kontrol altındaki güç"tür.

Roma dünyayı fethetti ama Hıristiyanlar Roma İmparatorluğunu fethetti. Hıristiyanlar hapisane hücrelerinde huzur içinde uyurken, Nero kraliyet sarayındaki yatağında bir sağa bir sola dönüp duruyordu. Zaferi kurtuluşlarında buldular ve cesaretleri inançlarının bir sonucuydu. Acılarına sabır kazandılar. Bu ilk Hıristiyanlar, gerçeğe dayanan, zulümle yumuşatılmış ve Mesih'in doğasının imajını yansıtan manevi güç elde ettiler. Hıristiyan yaşamında çok önemli olan bu niteliği inceleyelim: alçakgönüllülük.

İSA BİZİM alçakgönüllülük örneğimizdir

Belki de Mesih'in yaşamının en yanlış anlaşılabilir niteliği onun yumuşaklığı ve uysallığıdır. Zayıf değildi ama güçlüydü. Nasıl tutuklandığını, sopalarla dövüldüğünü, kırbaçla kırbaçlandığını, üzerine tükürüldüğünü ve alay edildiğini hatırlıyor musunuz? Kalabalık onun ölmesini istedi ve o bir Roma haçına çivilendi. Kalabalık ona, "Eğer Tanrı'nın Oğlu isen aşağı in!" diye meydan okudu.

Şimdi onun ne yapabileceğini düşünün. Tek bir kelimeyle fırtınayı kontrol edebiliyor, suyun üzerinde yürüyebiliyor, birkaç ekmek ve balıkla 5.000 kişiyi doyurabiliyor ve hatta ölülerini diriltebiliyordu. Çarmıhta kendisini özgür kılmak ve o nankör nesli yok etmek için 10.000 meleği çağırabilirdi. Ama o bunu yapmadı. İsa, "hiçbir günah işlemedi ve ağzından hile çıkmadı... Kendisine hakaret edildiğinde, karşılığında sövmedi; acı çektiğinde tehdit etmedi, ancak Kendisini adil yargılayana adadı" (1 Petrus 2:22) ,23). O'nun çarmıhta ne dediğini dinleyin: "Baba, onları

bağışla, çünkü onlar ne yaptıklarını bilmiyorlar." İşte bu, doğru bir şekilde kontrol altındaki güç, zorluklar ortasında sakinlik ve zor durumlarda bile ruhun huzuru olarak tanımlanan uysallıktır.

Mesih'in alçakgönüllülüğü Eski Ahit'te kehanetin konusuydu. İşaya 12:1-4 ya da Matta 12:15-21, Yehova'nın hakkında şöyle söylediği bu kişinin özelliklerini anlatır: "İşte, desteklediğim Kulum, canımın hoşlandığı Seçilmiş Kişi! O ne feryat edecek ne de Sesini yükseltmeyecek, sesini sokakta duyurmayacak, ezilmiş bir kamışı kırmayacak ve tüten keteni söndürmeyecek." İsa sokaklarda durup, yüzü öfkeden kızarmış, bağırıp inanmayanları yollarının hataları konusunda ikna etmeye çalışmadı. Bu kehanete göre İsa kırık bir kamışı yok etmedi ya da için için yanan bir mum fitilini söndürmedi.

Şu iki ifadeyi düşünün: O zamanlar cetvel ya da baston olarak kamış ya da küçük bir çubuk kullanılıyordu. Eğer kırdıysan, işe yaramaz hale geldi. Bu kırık kamış zayıf, kırılabilir bir insanı temsil eder. İsa zayıf ve zayıf insanlara nasıl baktı? Onları küçümsemedi. Zayıflar, hor görülenler veya dışlananlar arasında olan İsa sabır ve anlayış gösterdi. Onlarla özdeşleşti, onlara saygıyla davrandı ve onları daha yüksek bir seviyeye yükseltti. Onları atmadı; daha ziyade onlara daha büyük bir özenle davrandı. Nazikti.

İçin için yanan fitil buna benzerdi. Bir mum veya kandil söndüğünde fitil yanmaya ve duman çıkarmaya başlar. Bu, gözleri tahriş edebileceğinden yapılacak en kolay şey, uzanıp fitile dokunmaktır. Hızla söner. Bu için için yanan fitil, rahatsız edici, uygunsuz bir insanı temsil ediyor. İsa böyle bir insana nasıl davrandı? Onlara katlandı! Onlardan kurtulmak yerine onlarla ilgilendi. İsa zayıf, iğrenç, sorunlu, olgunlaşmamış insanların üzerine basmadı!

İsa zayıflığı değil hoşgörüyü teşvik etti ve böylece zayıfların güçlenmesine yardım edebildi. Onlara taşıyamayacakları ağır yükler yükledi. İnsanları her zaman iyi davranmaya ve iyi karakterli olmaya çağırıyordu ama aynı zamanda zayıfların aptallıklarını ve olgunlaşmamışlıklarını da anlıyor ve bunlara katlanıyordu. İsa zayıfların tarafındaydı. Nazik olmaktan asla vazgeçmedi.

Bunu söylemek tuhaf gelebilir ama İsa, sarrafları tapınaktan kovarken alçakgönüllülüğünü bırakmadı. Kontrolden çıkmamıştı. Aksine ne yaptığını tam olarak biliyordu. Matta 23'te ikiyüzlüleri suçlarken uysal olmayı bırakmadı: "Yılanlar, engerek sürüsü! Cehennemin kınamasından nasıl kurtulabilirsiniz?" Bir gün, "Tanrı'yı tanımayanlardan ve Rabbimiz İsa Mesih'in müjdesine uymayanlardan intikam almak için alevli ateş içinde güçlü melekleriyle birlikte gökten görüldüğünde" de uysallığını yitirmeyecektir. " (2 Selanikliler 1:7, 8). Yumuşak huylu olmak, kötülüğe karşı savaşmamak, günah işleyeni azarlamamak ya da bir adaletsizliği düzeltmeye çalışmamak anlamına gelmez. Bazen güç kullanılması gerekir. Harekete geçmeli, açıkça konuşmalı, direnmeliyiz ama bunu doğru şekilde, İsa'nın yöntemiyle, kontrollü bir şekilde yapıyoruz.

KİŞİSELBAŞVURU

Alçakgönüllülük, Ruh'un bir Hıristiyanın yaşamında ürettiği nitelikler listesinde yer alır (Galatyalılar 5:22-3). Bu, Tanrı'nın Ruhü hayatlarımızı kontrol ederken, bizi kışkırtan kişiye kötülüğe karşılık kötülüğe karşılık verme arzusuna sahip olmayacağımız anlamına gelir. Eleştirildiğinde öfkeyle patlamayacağız. Bize kötü davranıldığında, bizi inciten kişiyi affedebiliriz. Bu uysallıktır.

Yumuşak huylu olmak, başkalarının tüm kötü arzularına veya adaletsizliklerine boyun eğmek anlamına gelmez. Yanlış doktrin düzeltilmesi gerekiyor. Günah reddedilmelidir; Baskı ve adaletsizlikle mücadele edilmelidir, ancak her zaman kontrollü bir şekilde. Kötülüğe karşı muhalefetimiz kırgınlık, iğrençlik veya dengesizlik içermemelidir.

İnsanlara saygılı davranmalıyız (Titus 3:1, 2). Kardeşleri dikkatli ve hassas bir şekilde düzeltmeliyiz. Uysal ve nazik insanlar olduğumuzdan, insanlara "KIRILACAK, DİKKATLİ KULLANIN" yazan tabelalarla etiketlenmiş paketler gibi davranabiliriz. İnsanoğlu zayıftır. Kırgın sözlerimizle veya kaba davranışlarla onları incitmemeye dikkat edelim. İnsanlara, özellikle de Allah'tan uzak olanlara büyük bir özen ve şefkatle davranalım.

Kutsal Kitap özellikle kadınlara karşı yumuşak huyluluktan söz eder. Toplumumuz reklamlarla, filmlerle, dizilerle, kitaplarla, dergilerle kadınları sürekli aldatıyor. Popüler ve çekici olabilmek için "seksi" ve şehvetli olmaları gerektiğini her yerden duyuyorlar. Güzelliğin fiziksel özelliklerden kaynaklandığı, dudaklara biraz botoks enjekte edilerek, daha ince bir burun veya daha büyük göğüslerin onları güzelleştirdiği yalanıyla sürekli bombardımana tutuluyorlar. Bu da Şeytan'ın yalanlarından biridir. Kutsal Kitap içsel niteliklerin bir kadını güzel ve çekici kıldığını vurgular. 1. Petrus 3:3, 4 şöyle diyor: "Süsünüzün yalnızca dış görünüşle sınırlı kalmasına izin vermeyin; saçınızı düzeltmek, altın takmak ya da güzel giysiler giymek; bunun yerine, nazik ve dürüst bir kişinin bozulmaz güzelliğiyle, yüreğinizin gizli kişisi olsun. Tanrı'nın gözünde çok değerli olan sakin ruh."

Güzel olmak günah değil. Aslında Allah kadını erkeğe çekici ve hoş gelecek şekilde yaratmıştır. Dış görünüşü güzel olan kadını Allah kınamaz. Kasıtlı olarak pejmürde giyinmenin hiçbir erdemi yoktur. Kutsal Kitap insanı çeken ve etkileyen çok daha önemli ve temel bir şeyin olduğunu söylüyor. Bu saflık ve saygıdır; erkeği iyi yönde etkileyebilecek nazik, sessiz bir ruhtur. Zamanla fiziksel beden şeklini kaybeder, yüzde çizgiler ve lekeler oluşur ama yumuşak ruh her geçen gün daha da güzelleşir. "Güzel yaşlanmak", rezil yaşlanmaktan daha iyidir.

KENDİ MUAYENE:

Kendi uysallık düzeyinizi ölçmek için şu soruları yanıtlayın:

1. Ailenize veya meslektaşlarınıza bağıyor musunuz?
2. Haksız yere suçlandığınızda kendinizi aşırı hararetle mi savunursunuz?
3. Bir tartışmada son sözü söylemekte ısrarcı mısınız?
4. Birisine öfkeleneniz arkadaşlarınız şaşırır mıydı?

5. Fırtınanın ortasında sakin kalan biri olarak tanınıyor musunuz?
6. Birinin duygularını incitmeyecek kelimeler seçmeye çalışır mısınız?
7. Sizi üzen kişiden intikamınızı almaya çalışır mısınız?
8. Sırada önünüze çıkan kişiyle kavga mı etmek istiyorsunuz?
9. Birini azarladığınızda, onu utanmış ya da kızgın görmek size iyi hissettiriyor mu?
10. Bazı adaletsizliklere karşı savaşırken nazik, nazik ve itaatkar kalabiliyor musunuz?

4. BÖLÜM

İSA: DOĞRULUK (Matta 5:6)

HAKLILIK: NEDİR?

"Ne mutlu doğruluğa acıkıp susayanlara, çünkü onlar dolacaklardır." (Matta 5:6). Kutsal Kitaptaki hakikat, insanın yaşamını sürdürmek için yiyecek ve içecekten daha fazlasına ihtiyacı olduğudur. Ruh için manevi beslenmeye ihtiyacı var. Bu nedenle İsa şöyle dedi: "İnsan yalnızca ekmekle yaşamaz, Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle yaşar." (Matta 4:4). Ayrıca şunu da söyledi: "Bozulacak yiyecek için değil, İnsanoğlu'nun size vereceği sonsuz yaşama dayanan yiyecek için çalışın; çünkü Baba Tanrı O'nu mührünü basmıştır" (Yuhanna 6:27). .

İnsan sadece fiziksel ihtiyaçları olan bir hayvan değildir. Bizler Tanrı'nın, O'nun suretinde ve benzerliğinde yaratılmış, ruhsal, duygusal ve fiziksel ihtiyaç ve arzularla donatılmış özel yaratımıyız. Yaratıcımız Tanrı ile yakın bir ilişkiye ihtiyacımız var ve bu da İsa Mesih aracılığıyla gerçekleşir.

Matta 5:6 bize, kuraklıktan, toplumsal huzursuzluklardan veya siyasi çalkantılardan yalnızca sırtlarındaki kıyafetlerle kaçan, açlıktan ölmek üzere olan göçmenlerin TV sahnelerini hatırlatıyor. Küçük çocuklarının kemikleri gergin derilerinden dışarı çıkarken ve karınları parazitlerle şişerken, bunaltıcı sıcakta çalışıyorlar veya seyahat ediyorlar. Çoğumuzun gerçek açlığın nasıl bir his olduğuna dair hiçbir fikri yok. Bu mülteciler için bol miktarda yiyecek ve su bulmak ne kadar büyük bir mutluluk!

İnsanlar hayatta arzularını ve ihtiyaçlarını tatmin edecek bir şeyler arıyorlar. Aç ve susuzlar ama sadece ekmek ve suya değil. Bir şeyler, maddi mallar, yakın ilişkiler, yaşamın anlamı ve barış isterler. Mutlu olmak istiyorlar. Ancak Tanrı'nın bizim tatmamızı istediği ve her zaman doyurmaya hazır olduğu daha hayati bir açlık vardır. Doğruluğa olan açlık ve susuzluktur. "Kutsanmış" kelimesinin bazen "mutlu" olarak çevrildiğini hatırlayarak, İsa'nın ne söylemediğine dikkat edin. Mutluluğu arayanlar mutlu olur demedi. Bunun yerine doğruluğu arayanların mutlu olacağını

söyledi. Allah'ı ve O'nun iradesini arayan, doğru düşünmek ve hareket etmek isteyenler mutluluğu bulacaklardır.

Çoğu zaman aç ve susuz olan insanlar arzularını yanlış yoldan gidermeye çalışırlar. Bir çocuk okula aç gelir ve şekerle karnını doyurur, ancak öğle vakti geldiğinde artık yemek yemek istemez. Böylece arzularını alkol, uyuşturucu, seks, çeşitli eğlenceler ve manevi olmayan zevkler gibi maddi şeylerle tatmin etmeye çalışan birçok kişi, kalıcı bir mutluluk bulamadıklarını keşfeder. İsa bize yaşamda gerçek doyuma, doyuma ve doyuma giden yolu gösterdi. Ne mutlu doğruluğa aç ve susayanlara.

İSA BİZİM DOĞRULUK ÖRNEĞİMİZDİR

Doğmasından bin yıl önce İsa hakkında şu peygamberlik bildirilmişti: "Doğruluğu seversin, kötülükten nefret edersin" (Mezmur 45:7). Ayrıca şu peygamberlik de bildirildi: "Yoksulları doğrulukla yargılayacak ve yeryüzündeki yumuşak huylular için adaletle karar verecek; ağzının değneğiyle yeryüzüne vuracak ve dudaklarının soluğuyla kötülerini öldürecek. Doğruluk O'nun belinin kemeri, sadakat ise belinin kemeri olacak" (İşaya 11:4-5).

İsa bizim doğruluk konusunda en iyi örneğimizdir, fakat doğruluğun ne olduğunu biliyor musunuz? Adaletle aynı şeydir, yalnızca kişisel düzeyde. Bu sadece başkalarına adil ve doğru davranmak değil, aynı zamanda kendinizin de doğru olanı yapmaktır. Mesih buradaki yaşamında insanlara adil davrandı, doğru olanı yaptı, kötülüğü yargıladı ve masumları savundu. Onun doğruluğu, işlenen kötülüğün cezasını da içerir. O, iyile kötünün mücadelesinde yer alan adil bir yargıçtır. Bu anlamda tarafsız değildir. İyiliğin kötülüğe üstün gelmesini ister. İsa doğruyu sever ama yanlıştan nefret eder. İsa'nın her zaman doğru olanı yaptığını ve her zaman doğru olanı yapacağını bilmek bizim için önemli olmalıdır.

Adil Olan İsa Mesih her zaman Tanrı'nın istediğini yaptı. Çarmıhtaki hırsız bile şunu itiraf etmek zorunda kaldı: "Biz adil bir şekilde mahkum edildik, çünkü yaptıklarımızın karşılığını alıyoruz; ama bu Adam yanlış bir şey yapmadı" (Luka 23:41). Doğru olduğu için şunu söyleyebildi: "Şeytan'ın benim üzerimde hiçbir hakkı yoktur" (Yuhanna 14:30). O her zaman Tanrı'nın önünde doğru olanı yaptı. Para bozanları tapınaktan kovarak doğruluğunu gösterdi. İnsanların Babasının evini hırsızlar yuvasına çevirmelerine izin veremezdi (Matta 21:13).

İsa asla bir kişiyi geçmiş hatalarından dolayı reddetmedi (Matta 9:13) ya da muhtaçlara yardım etmeyi reddeden gelenekler uğruna hakikati terk etmedi (Matta 12:1-2). Arkadaşlarını onurlandırdı (Matta 11:11-12) ve gerçeği başkalarıyla paylaştı (Matta 13). İsa her sözünde ve eyleminde bize doğru olmanın ne anlama geldiğinin mükemmel örneğini gösterdi.

İsa bizim olgunluk örneğimizdir (Efesliler 4:15). Gücümüzün ve meyvemizin kaynağıdır (Yuhanna 15:1-5). Onun yaptığı gibi, biz de Tanrı'nın ailesiyle paydaşlığı arzulamalıyız (İbranice 10:23-27), Tanrı'nın Sözüyle beslenmeli (2 Timoteos 3:16, 17) ve sahip olduklarımızı başkalarıyla paylaşmalıyız (2 Korintliler 9). :7-10). İnsanlar yerine Tanrı'ya itaat etmeliyiz (Elçilerin İşleri 4:19). Bu, İsa'nın bize açıkladığı yaşamdır.

Mesih'in doğruluğu Yargıç rolünde de görölmektedir. "Tanrı, dünyayı İsa aracılığıyla adaletle yargılayacağı günü belirledi" (Elçilerin İşleri 17:31). O hüküm verdiğinde koyunları keçilerden ayıracaktır. "Hepimiz Mesih'in yargı kürsüsü önüne çıkmalıyız ki, iyi ya da kötü, her birimiz bedende yapılan şeyleri, yaptıklarının karşılığını alabilsin" (2 Korintliler 5:10). O gün Adil Yargıç sana ne diyecek?

KİŞİSELBAŞVURU

İsa yaşamlarımızda doğruluğun mutlak gerekliliğini o kadar vurguladı ki şöyle dedi: "Sizin doğruluğunuz din bilginlerinin ve Ferisilerin doğruluğunu aşmadıkça, cennetin krallığına asla giremezsiniz" (Matta 5:20). Daha sonra bu doğruluğun nasıl uygulanacağını açıklamaya devam etti. Dağdaki Vaaz'da (Matta 5, 6 ve 7) doğru bir yaşamla ilgili olarak işaret ettiği bazı şeylere bakın:

1. Merhametli olun (5:7)
2. Saf olun (5:9)
3. Barışın (5:9)
4. Dünyayı aydınlatın (5:14)
5. Öfkenizi kontrol edin (5:21, 22)
6. Tutkunuzu kontrol edin (5:27, 28)
7. Evlilikte sadık olun (5:31, 32)
8. Dürüst olun (5:33-34)
9. Başkalarının iyiliğini düşünün (5:38-42)
10. Düşmanlarınızı sevin (5:43-48)
11. Tanrı'ya temiz niyetlerle hizmet edin (6:1-18)
12. Başkalarını affedin (6:14, 15)
13. Materyalist olmayın (6:19-24)
14. Önce Tanrı'yı ve O'nun krallığı arayın (6:25-34)
15. Yargılarken ikiyüzlü olmayın (7:1-5)
16. Kutsal şeylere değer verin (7:6)
17. Başkalarına, size nasıl davranılmasını istiyorsanız öyle davranın (7:13)
18. Mesih'e itaat edin (7:21-27)

Hristiyan yaşamı doğruluk, iyi işler ve itaatle dolu bir yaşamdır ve dahası, bu işler saf amaçlarla yapılmalıdır. İsa Matta 6:1'de, insanlar tarafından görülsün diye doğruluğumuzu uygulamamamızı söyledi. Yaptığımız her şeyi Tanrı'nın önünde, O'nu memnun etmek için, O'nun bizi ödüllendireceğini bilerek yapmalıyız.

KENDİ MUAYENE:

Kendi doğruluk düzeyinizi ölçmek için şu soruları yanıtlayın:

1. Hiç birini bilerek aldattığınız halde bundan pişmanlık duymadığınız oldu mu?
2. Hayatınızda affetmeyi reddettiğiniz biri var mı?
3. Sürekli olarak "İsa benim yerimde ne yapardı?" sorusuna dayalı kararlar mı veriyorsunuz?
4. Dul, yetim ve yoksullarla ilgileniyor musunuz?
5. Ruhsal yaşamınızı duayla, Kutsal Kitabı inceleyerek ve kiliseyle paydaşlıkla güçlendiriyor musunuz?
6. Güzel yaşamınızdan dolayı Tanrı'nın lütfunu hak ettiğinizi düşünüyor musunuz?
7. İnsanları kıyafetlerine, dillerine, ırklarına veya milliyetlerine göre mi yargılıyorsunuz?
8. Bir suçlunun iyi bir insan olabileceğini ve Tanrı'nın krallığında önemli olabileceğini düşünüyor musunuz?

BÖLÜM 5

İSA: MERHAMETLİ (Matta 5:7)

MERCY: NEDİR?

İsa merhameti bir hikayeyle tanımladı: "Hizmetçileriyle hesaplaşmaya karar veren bir kral vardı (Matta 18:23-35). Bir hizmetçinin kendisine 10.000 yetenek borçlu olduğunu keşfetti; bu küçük bir servetti. Hizmetçi borcunu asla ödeyemeyecekti, asla. Bunun üzerine kral adamlarına şu emri verdi: "Onu zindana atın; karısı ve çocukları dahil tüm mal varlığını satın!" Hizmetçi ona yalvardı, "Efendim lütfen bana karşı sabırlı olun. Hepsini geri ödeyeceğim. Sadece biraz zamana ihtiyacım var." Bu rica kralın kalbini etkiledi ve sürpriz bir şekilde tüm borcunu iptal etti. Hizmetçi sevinçten zıplayıp bağırarak gitti! Ancak çok geçmeden kendisine borcu olan bir hizmetçi arkadaşıyla karşılaştı. Sadece küçük bir meblağdı ama ilk hizmetçi hemen ödemeyi talep etti. Küçük bir borç olmasına rağmen o hizmetçi bunu ödeyemedi. Bu kadar büyük bir borcu affedilen ilk hizmetçi,

borcunu ödeyene kadar o hizmetçinin zindana atılmasını emretti." Şimdi bu hikayede kim merhametliydi; kral mı yoksa ilk hizmetçi mi? Elbette kraldı çünkü borçlunun zor durumundan etkilenmiş ve onun acısını hafifletecek bir şeyler yapmıştı.

Bir gün İsa, Şabat günü (Yahudilerin dinlenme günü) öğrencileriyle birlikte yürüyüşe çıktı (Matta 12:1-2). Öğle yemeği zamanıydı ve öğrenciler acıkmıştı. Hasata hazır bir mısır tarlasına rastladılar. Drama ortaya çıktı: aç adamlar, olgun bir mısır tarlasına bakıyorlar ve bir grup Ferisi, İsa'nın öğrencilerinden oluşan bu grubu izliyor ve şunu düşünüyor: "Bugün Şabat. Şabat'ta çalışmaya izin verilmiyor. Onları yakından izleyin." yemek için biraz mısır toplayıp toplamayacaklarını görmek için. Eğer toplarlarsa onları yakaladık!" Şimdi İsa ne yapacak? Öğrencilerinin ihtiyaçlarını dikkate alacak ve düşmanlarının eleştirilerini üstlenecek mi? Yoksa insan yapımı geleneklere boyun eğip adamlarının aç kalmasına izin mi verecek? Merhamet ne işe yarayacak? Cevap açıktır.

Rahman, insanın ihtiyaçlarını önceliği olarak tanımladı. Aslında bu, Tanrı'nın insanları kutsamak için verdiği kanuna hiçbir şekilde aykırı değildi. Bu sadece kendilerinin bile kaldıramayacağı kurallar ve yükler icat eden hukukçu ikiyüzlülerin gelenekleriyle çelişiyordu. Merhamet, insan yapımı kural ve geleneklerin ötesinde, insanların ihtiyaçlarına cevap verir.

Merhametsiz din boş ve ölüdür ve Tanrı'dan değildir. Merhameti hayatından dışlayan hiç kimse İsa'yı takip ettiğini iddia edemez. Merhametli olmak ya da olmamak önemsiz bir mesele değildir. Yargılamada Mesih merhametsizlere şöyle diyecek: "'Sen lanetli benden uzaklaş, şeytan ve onun melekleri için hazırlanan sonsuz ateşe gir; çünkü ben açtım ve sen bana yiyecek vermedin; susamıştım ve sen bana verdin. içki yok; ben bir yabancıydım ve beni içeri almadın, çıplak ve beni giydirmedin, hasta ve hapishanedeydin ve beni ziyaret etmedin.' O zaman onlar da O'na şöyle cevap verecekler: 'Ya Rab, seni ne zaman aç, susuz, yabancı, çıplak, hasta ya da zindanda gördük ve sana hizmet etmedik?' Sonra onlara şöyle cevap verecek: 'Size doğrusunu söyleyeyim, mademki bunu en küçüklerinden birine yapmadınız, bana da yapmadınız'" (Matta 25:41-45). Merhamet gerçek Hıristiyanlığın önemli bir parçasıdır.

İsa, "Ne mutlu merhametli olanlara, çünkü onlar merhamet görecekler" dedi. Merhamet, kötü durumda olan birinin acısını hissettiğimiz zamandır. Ancak bu sadece acıyı hissetmek değil, hafifletmek ve yardım etmek için hareket etmektir. Hepimiz bazen acı ve zorunluluk hissederiz. Şüphesiz teşvik edici bir söze veya nazik bir jeste ihtiyacımız var. Çevremizdeki insanlar da aynı şeyleri hissediyor ve o güzel söze, yardım eline ihtiyaç duyuyorlar.

Matta 5:7'de İsa bize, Tanrı'nın başkalarına gösterdiğimiz ilgi ve sevgiyi ödüllendireceğini öğretti. "Merhamet alacağız". İsa Matta 6:14'te şunu söyledi: "Eğer insanların suçlarını bağışlarsanız, göksel Babanız da sizi bağışlayacaktır." Merhametli olan kişi gerçekten bereketlenecektir. Hem hayatının bir değer taşıdığını hissedecek, hem de ödüllendiren Allah'ın onu büyük bir keyifle izlediğinden emin olacaktır.

İSA BİZİM MERHAMET ÖRNEĞİMİZDİR

Hiç kimse İsa ile boy ölçüşemez. Hayatını önemli görevlerle dolu bir gündemle geçirdi ama her zaman durup etrafındakilerin ihtiyaçlarıyla ilgilenecek zamanı buldu. Başka birine yardım etmek İsa için zaman kaybı değildi. Öncelikleri dünyadakilerden çok farklıydı. Güçlü bir vaaz verdikten sonra dağdan inerken bir cüzamıyla karşılaştı ve ona şöyle dedi: "Rabbim, eğer istersen beni temiz kılabilirsin." İsa elini uzatıp ona dokunarak şöyle dedi: "Ben istiyorum; arın" (Matta 8:3). Bu sahne, Mesih'in yeryüzündeki hizmeti sırasında üç yıldan fazla bir süre boyunca tekrarlandı.

Rahatsız edebileceğimiz isteklere sürekli yanıt veren İsa'nın, yardım isteyen muhtaç bir kişiyle karşılaştığını ve ona yardım etmediğini İncil'de hiç okumadık. En sonunda, Golgota çarmıhında çarmıha gerilen İsa'nın iki hırsız arasında acı içinde öldüğünü görüyoruz. Elleri kendi sorunlarıyla doluydu ama hırsızın isteğini duyunca büyük bir şefkat hissetti. Kendisi acı çekiyor ve aşağılanıyor olmasına rağmen hırsız affedebildi. Bu bizim İsa'mız! Cennetteki Babamız'a karşı işlenen birçok günahın suçluluğuyla bize baktı ve sırf onun sonsuz merhametine ihtiyacımız olduğu için hâlâ sizin ve benim gibi günahkarların arasında yaşamak için bu kirli küçük kil topuna indi.

Peki şimdi bu dünyanın pislüğünü ve günah kokusunu üzerlerine örten bu insanlara karşı ne hissediyoruz? Yarın yiyecek hiçbir şeyleri olmayacaklarını ve kıyamet gününde onları ölümden beter bir akıbetin beklediğini bilerek yardıma koşacak mıyız? İsa yaptı. Mesih'in yaşamını yaşamak istiyorsak, yardıma da başvuracağız.

KİŞİSELBAŞVURU

Her durumda şu soruyu sormak için kendimize meydan okumalıyız: "İsa ne yapardı?" İsa kendisini gücendiren ya da duvara çivileyen kişiyi affeder miydi? Kendisini başarısızlığa uğratan kişiye bir şans daha verir miydi? Yavaş öğrenenlere karşı sabırlı olur muydu? Birisini kötülük batağından kurtarmak için yardım eli uzatır mıydı? Cevabı biliyorsanız, o zaman siz de yapın!

Markos 4:24'e göre merhamet göstermek, çevremizdeki insanların ihtiyaçlarını karşılamak demektir. Merhamet her zaman gözleri açık yürür ve en ufak bir yardım çığığında harekete geçer. Bu her gün bizde oluyor ve eğer ona açık olursak bunu algılarız. Acının, kaygının, korkunun ve üzüntünün damgasını vurduğu yüzlerle yollarımız kesişiyor. Dikkat edilmesi gereken bir şeylerin yanı sıra hissettiğimizde iki seçeneğimiz var: Acı çeken kişiye kayıtsız kalmak ya da yardım etmek amacıyla yaklaşmak. İsa'da merhamet konusunda mükemmel bir modele sahibiz çünkü onun hayatındaki her şey Babasının bir yansımasıydı. İsa şöyle dedi: "Göklerdeki Babanız nasıl merhametliyse, siz de merhametli olun" (Luka 6:36).

Bazen kendi kendimize o kişiyi tanımadığımızı söyleyerek ihmalimizi mazur görmek isteyebiliriz. Luka 10:25-35'te İsa bize bu önceden planlanmış tecrit taktiğini öğretiyor. Bu "İyi Samiriyeli"nin hikayesidir. İki Yahudinin (her ikisi de dindar tiplerdi) yaralı adamla aynı yoldan gittiklerine ancak kasıtlı olarak diğer taraftan geçtiklerine dikkat edin. Durup yardım etme fırsatları vardı ama yapmadılar. Belki hayatın kaygılarından, tuzağa düşme korkusundan, bir günlük çalışmadan sonraki yorgunluktan ya da belki de sadece kayıtsızlıktandı. Bahane ne olursa olsun sonuç yine

“eylem yok” oldu. İyî Samiriyeli, sorumlulukları ve yükümlülükleri yerine getirme yolunda meşgul bir adamdı, ancak durup ihtiyacı olan bir kişiye yardım etmek için her şeyi askıya aldı. Bu tür fırsatlara gözlerimizi açık tutmamız gerekiyor. Samiriyeli adamı görünce ona yaklaştı; ondan saklanmak yerine ihtiyacı görmek istiyordu. Bize de her zaman bu gibi fırsatlar sunuluyor. Bizi harekete geçmeye iten şey eğitimimiz, yeteneğimiz, sosyal sınıfımız veya mali kaynaklarımız değildir. Merhamet dolu bir kalptir.

Samiriyeli yaralı adamın yanına korkusuzca ve utanmadan geldi. Korku ve utanç duyması gerekenler, gören ama yardım etmek için durmayanlardır. Kilise, hayatın sert gerçeklerinden kaçtığımız bir manastır değildir. Tam tersine biz bir eylem topluluğuyuz. Samiriyeli kandan korkmuyordu. İlacı sürdürdü ve yaralara dokundu. Bir Hıristiyan kandan korkmaz. Bazı insanlar ihtiyaç sahibi bir insanla karşılaştığında "Yardım karşılığında ne alacağım?" diye soruyor. Bazıları ise "Hiç umut yok, zamanımı boşa harcamış olurum" diyor. Ancak merhametli olan yardım etmeye devam eder. İrk, ten rengi, din önemli değil. İyî Samiriyeli, durup yardım edip etmeyeceğine karar vermek için sosyal güvenlik numarası, gelir vergisi beyanı, üç liyakat referansı veya sürücü belgesi istemedi. Adam yaralıydı, durum acildi ve o da yardım etti!

Sabah saat birde ana yola gittiğinizde ağır yaralı bir insan görseniz ne yapardınız? Merhamet göstermek bazen riskler içerir. Bir sonraki kayanın arkasına saklanan soyguncular o Samiriyeli'ye saldırabilirdi ama onun merhameti ve şefkati risklerden daha büyüktü. Bizi ölümcül ruhsal yaralarımızdan kurtarmak için o zalim, utanç verici çarmıha gerildiğinde İsa'nın merhameti ve şefkati ne kadar büyüktü?

Kalabalığın içinden bir kadının, çarmıhta acı dolu bir yolda yürüyen İsa'ya merhamet ettiği, bir havlu alıp yüzünü kuruladığı eski bir gelenek vardır. O kadının hareketi acılarına son vermedi ama İsa o kadar etkilendi ki o havluya kendi yüzünün izini bıraktı. Bu hikaye sadece bir efsanedir, ancak Rab'den dolayı başkalarına yaptığımız herhangi bir iyilik veya merhamet eyleminin, kendi ruhlarımızda ve çoğunlukla da yardım ettiğimiz kişilerin ruhlarında kalıcı bir etki bıraktığı doğrudur. İnsanların çektiği acıların ve ihtiyaçların büyüklüğü karşısında, vermemiz gereken kaynakların bir hiç gibi göründüğünü hepimiz biliyoruz. Bazen sunabileceğimiz tek şey dostça bir söz ve bir merhamet jestidir. Aramızdan kim bunu inkar etmeye cesaret edebilir?

Luka'nın müjdesi, Mesih'in Gethsemane bahçesinde kan damlaları gibi terleyecek kadar ıstırap içinde olduğu sırada, "gökten O'na bir meleğin görünerek O'nu teselli ettiğini" söyler (Luka 22:43). O melek onun kaderini veya ölümünü değiştirmede, ileriye gitme kararını da değiştirmede. Günahlarımızın silinmesi için çarmıhta ölme kararlılığı devam etti ve korkunç bir şekilde öldü. Meleğin teselli etmesi ve güçlendirmesi zaman kaybı olabilir mi? İsa'nın günahkâr bir ırka merhametini göstermek için çarmıhta ölmesi boşuna mıydı? Tabii ki değil! Acı çeken, muhtaç, korkmuş ya da kaybolmuş bir insana merhamet göstermemiz asla boşuna değildir.

Bir sabah erkenden bir arkadaşımın Kentucky Gölü kenarındaki evinde verandada oturuyordum. O anın tadını çıkarırken kendi kendime düşündüm: "Bütün bunlar o kadar güzel ki, hava tertemiz ve berrak. Göl hâlâ ayna gibi, kuş sesleri senfoni gibi, ağaçlar yemyeşil ve gür. Her köşesine

çiçekler dikilmiş rustik ev bile, veranda, hepsi çok güzel ve hoş. Oturduğum sallanan sandalye bile, Yaratıcımla kalbimde ve zihnimde konuşabilmek ne büyük bir ayrıcalık. Hayatın her şeyi güzel."

Sonra bu küçük, yaşlı, hasta kaniş görünüşlü köpek gelip önümde duruyor. "Ne istediğini biliyorum; şefkat. Sevmek ve dokunulmak istiyor. Gerçekten kucağıma oturmak istiyor ama 13 yaşında, sakat, kör ve sağır oluyor, hasta ve sanki ölüm ısınmış gibi kokuyor. Kokuyor." Yolda öldürme gibi - ve onun bana dokunmasını bile istemiyorum. Ve kesinlikle ona dokunmak da istemiyorum." O küçük, yaşlı, pis kokulu köpek yavrusu, yolun ortasında uzanmayı bekleyen, yolda öldürülmüş bir köpekti.

İsa insanların yollarda öldürülmesini önemsiyor. Etrafında bir çember oluşturan akbabaların önlerindeki ziyafeti kazmasıyla otoyolun üzerinde dümdüz uzanan keseli sıçanlar değil. Eğer ona ilk önce bir araba ulaşmasaydı dondurucunuzdaki, gelecekteki yemekler için kesilip yağlı kağıda sarılan geşik bile yoktu. Dünya yaşlı, hastalıklı, yalnız, bağımlı, boşanmış, mazlum, günahkar, kirli insanlarla dolu ve şöyle düşünebiliriz: Bana dokunma. Seni kucağımda tutmak istemiyorum. Onlar yolda ölümdürler; hayat yolunda dümdüz olmuşlardır ama kalp dediğimiz kas atmaya devam eder. İnsanların geceleri açlıktan mideleri guruldayarak, susuzluktan kurumuş dudaklarıyla yatağa girmeleri O'nun için önemlidir; insanlar köprülerin altında uyuyup evin ve toplumun dışında kaldığında; uzun kış gecelerinde soğukta titrediklerinde, hastane yataklarında acı içinde yattıklarında veya bir hapisane hücresinin duvarlarına bakarak oturduklarında.

İnsanların yalnız olması, yoksul, pis dilencilerin toplantıya gelmesi, çocukların zihinsel bozuklukları olması ve hormonların yönlendirdiği gençlerin büyük işler başaramaması İsa için önemlidir. Bunlar Mecdelli Meryem ya da cüzamlı ya da meyhaneci Zacchaeus ya da kanlı kadın ya da Gadarenlerin çılgın adamı olabilir. Bu sadece İsa ile ilgili değil. Bu seninle ve benimle ilgili. O köpeği sevmedim ama yolda öldürülen insanları kollarıma almayı ve onlara nezaket ve sevgiyle davranmayı reddedersen Tanrı bana yardım etsin. İsa bizi en az, kayıp ve yalnız olana dokunmaya çağırıyor.

Artık durup muhtaçlara, yabancılara, reddedilenlere ve yalnızlara yardım etmeye karar verin; borcunu ödeyemeyene borç vereceğini, seni kıranı affedeceğini, başarısız olana bir şans daha vereceğini, geri kalmış, zayıf, hareketsiz, yavaş kardeşine nezaket ve sevgiyle davranacağını; mağlupları ve cahilleri ezmeyeceğinizi; günaha boyun eğen kardeşini duvara çivileme; evsizlerin ve terk edilmişlerin acısını hafifletmek için bir şeyler yapacağınızı ve her insana sanki yardımınıza ihtiyacı olan İsa'yı gibi bakacağınızı.

KENDİ MUAYENE:

Kendi merhamet seviyenizi ölçmek için şu soruları yanıtlayın:

1. İyiliğinizin karşılığını veremeyecek insanları evinize davet ediyor musunuz?
2. Yoksullara yardım etmek için her hafta bir miktar para ayırıyor musunuz?

3. Sizi inciten birini affetmek sizin için zor mu?
4. Bu hafta bir kâfirle onu Rabbine yaklaştıracak şekilde konuştunuz mu?
5. Rab'bin sizin için yaptığı her şey için minnettar hissediyor musunuz?
6. Hastaları evde mi yoksa hastanede mi ziyaret ediyorsunuz?
7. Sizi soyan kişiye bir şans daha verir misiniz?
8. İnsanların size yaptığı yanlışları untabiliyor musunuz?
9. Fakir insanlarla konuşmaktan kaçınıyor musunuz?
10. Zaten Tanrı'nın merhametini aldınız mı?

BÖLÜM 6

İSA: TEMİZ (Matta 5:8)

SAFLIK: NEDİR?

Pek çok insan inançlı olmanın ne anlama geldiği konusunda yanlış bir fikre sahiptir. Böyle bir kimse, kendisinin mü'min olup olmadığını sordu ve şu cevabı verdi: "Evet, ben mü'minim; çünkü içki içmem, sigara içmem, dans etmem ve kumar oynamam." Onun için önemli olan bir yasaklar listesi idi ama Mesih'in kanunu her zaman yapmadığınız şeylerden çok ne yaptığınızı ve içinde nasıl olduğunuzu vurguluyordu. Davranışınız, kalbinizde var olanın basit bir yansıması olmalıdır ve öyle kalacaktır. Kişisel, içsel niteliklerin önemi aşağıdaki yaygın deyişle gösterilmektedir:

"Düşünce ekersen eylemlerini biçersin.

Eylemleri ekin ve alışkanlıklarınızı biçeceksiniz.

Alışkanlıkları ekin ve karakterinizi biçeceksiniz.

Karakter ekersen kaderini biçersin."

Aslında her şey düşünceyle başlıyor. "Çünkü insan yüreğinde nasıl düşünürse öyledir." (Süleyman'ın Meselleri 23:7). Eylemler en önemli şey değildir. Elbette eylemlerinizi önemlidir, ancak gerçek şu ki, "İyi bir adam, yüreğindeki iyilik hazinesinden iyilik çıkarır, kötü bir adam da yüreğindeki kötülük hazinesinden kötülük çıkarır. Çünkü yüreği ağızıyla konuşur" (Luka 6:45). Manevi gelişimin ana vurgusu her zaman içsel kişi olmalıdır; yani kalp.

Ne mutlu yüreği temiz olanlara, çünkü onlar Tanrı'yı görecekler." İsa'nın Matta 5:8'de sözünü ettiği saflık parasının iki yüzü vardır: ahlak ve samimiyet. Burada "saf" olarak tercüme edilen

kelime, Yunanca katharos kelimesidir; İsa, Matta 15:19'da saf, temiz, kirlenmemiş, kirlenmemiş, samimi, dürüst ve kötülükten uzak olduğunu söyledi: "... kötü düşünceler, cinayetler, zinalar, fuhuşlar, hırsızlıklar, yalancı şahitlik yürekten çıkar. küfürler. Bunlar insanı kirleten şeylerdir."

Safsızlık bir kadına yasa dışı arzularla bakmaktır (Matta 5:28), oysa saflık bunun tam tersidir.

Saflık, güdülerin samimiyetini içerir. Hatta "samimi" kelimesi bile Latince "balmumusuz" anlamına gelen kelimelerden gelmektedir. Bu, bir sanat eserindeki kusurları balmumu ile gizleyerek alıcıyı kandırmaya çalışan eski bir geleneği ifade eder. İyipaçça balmumu içermiyordu; yani samimi, yani %100 veya kirlenmemiş anlamına geliyor. Saf bal veya saf süt gibi, şişenin içinde ne varsa, etiketinde de o yazıyor. İsa, ikiyüzlülere bu kadar karşılık verdi çünkü onlar, "dışarıdan gerçekten güzel görünen, fakat içi ölü adamların kemikleri ve her türlü pislikle dolu, badanalı mezarlara benziyorlardı." ve "dışarıdan insanlara doğru görünürler ama içleri ikiyüzlülük ve kanunsuzlukla doludur" (Matta 23:27). "Rab insanın gördüğü gibi görmez; çünkü insan dış görünüşe bakar, ama RAB yüreğe bakar." (1 Samuel 16:7). Bir erkeği tanımlayan boy, kas gücü, yetenek, karizma ya da kıyafet değildir. Bu kalptir. Kalbimiz temiz olabilir mi?

İSA BİZİM TEMİZLİK ÖRNEĞİMİZDİR

Mesih'in kusursuz ve saf yaşamı, bizim de saf olabileceğimizin canlı kanıtıydı. O, benliğin içinde yaşadı ama kendisini bedeninin saf olmayan arzularına vermedi. Hiçbir zaman günah işlemedi. Bir kadına asla kötü niyetle bakmadı. Hiçbir zaman yanlış davranmadı.

Onu takip edenlerden hiçbiri onun davranışını sorgulamadı. Düşmanları onu küfürle suçladı çünkü kendisinin ve Babanın bir olduğunu iddia etti. Düşmanları her zaman onu bir çelişki içinde yakalamaya çalışıyorlardı ama asla başaramadılar. Bir kez değil! Acı ve günahlarla dolu bir hayatı oldu ama asla başarısız olmadı. Şöyle diyebilirdi: "Ben dünyanın ışığıyım. Benim ardımdan gelen, karanlıkta yürümez"(Yuhanna 8:12). "İçinizden kim beni günahla itham ediyor?" diye sordu. (Yuhanna 8:46) ve cevap yalnızca sessizlikti. Seçtiği Havarilerinden biri İsa'ya ihanet etmek için para aldığı anda, İsa'nın düşmanlarına sunabileceği tek yararlı bilgi dua etmek için gideceği yerd. İsa tam olarak görüldüğü ve iddia ettiği gibiydi.

Mesih'in hiçbir gizli veya bencil amacı yoktu. O, takipçilerini kazanmak veya misyonunu kolaylaştırmak için pohpohlamayı kullanmadı. Samimiyeti ona pahalıya mal oldu ama Ferisilere, onlar hoşlanmasa bile gerçeği söyledi. Onu öldürme veya serbest bırakma yetkisine sahip olan Pilatus'a, kral olduğunu ve tüm yetkiye sahip olduğunu itiraf etti. Dikkat çekiyordu ama insanlara yardım etmesinin nedeni onlara şefkat duymasıydı. Ferisiler zavallı adama bir para veriyorlardı ama ancak herkesin dikkatini çekmek için kendi borularını çaldıktan sonra. İsa hastaları iyileştirdi, ölüleri diriltti ve onlara bunu kimseye söylememeleri talimatını verdi. Ne fark var! İsa bize samimiyetin, saflığın, kutsallığın ve alçakgönüllülüğün mükemmel örneğini verdi. "İçimde temiz bir kalp yarat, Allah'ım!" (Mezmun 51:10). Ve şunu da ekleyebilir miyiz: "Mesih'in yaşamı benim de yaşamım olsun!"

KİŞİSEL BAŞVURU

İsa'nın bu öğretisi bize, yaptığımız her şeyde saf amaçlara sahip olmamız gerektiğini söylüyor. Eğer iyi bir şeyi kalbimizde yaparsak, bunu insanların övgüsünü istediğimiz için yaparsak, İsa'nın zamanındaki Ferisiler gibi oluruz. Fakirlere sadaka verdiler, uzun uzun namaz kıldılar, hatta oruç tuttular ama bütün bunları insanların görmesi için yaptılar. Pavlus 1. Korintliler 13'te, yoksullara vermek üzere mallarını satan, hatta bedenlerini yakılmak üzere teslim edenler hakkında yazmıştı; ancak doğru saik (sevgi) olmadığı için bunların hiçbir değeri yoktu. İyi işler yapmaya dikkat edelim ama bunu Tanrı'ya ve başkalarına duyduğumuz sevgiyle motive edelim.

Şunu da unutmamalıyız ki, Hıristiyanlar olarak biz dünyanın ışığıyız. Dünyanın içinde bulunduğu ahlaki çıkmazdan çıkmak için sahip olduğu tek şans, Hıristiyanların daha mükemmel bir yol göstermesidir. Eğer dünya ile aramızda hiçbir fark yoksa o zaman biz de dünyanın bir parçasıyız demektir. Karanlıkta yürüyen insanlarla aynı kitap ve dergileri okuyor, aynı filmleri izliyor, aynı kıyafetleri giyiyor, aynı şakaları yapıyor, aynı eğlencelere katılıyorsak, Tanrı'nın gözünde saf değiliz.

İyi kararlar almamıza her zaman yardımcı olacak temel kural şu soruyu sormaktır: "İsa benim yerimde ne yapardı?" Kalbimizi temiz tutmamıza yardımcı olması için sorabileceğimiz benzer bir soru vardır: "İsa'nın benim davranışlarımı, düşüncelerimi ve niyetlerimi bilmesinden utanır mıyım?" Elbette İsa düşüncelerimizi ve amaçlarımızı zaten biliyor. Sadece onun bunu yaptığını hatırlamamız ve onu memnun etmeyi arzulamamız gerekiyor. "O'nun gözünden gizlenen hiçbir yaratık yoktur; ancak hesap vermemiz gereken O'nun gözleri önünde her şey çıplak ve açıktır" (İbraniler 4:13). Ne mutlu kalbi temiz olanlara, çünkü onlar Tanrıyı görecekler.

Bizi temiz bir yürekte alıkoyan en önemli şey günahdır, özellikle de gizli günahdır (Mezmun 32:3). Dürüstçe yüzleşmeli ve günahı hayatımızdan çıkarmalıyız. Pek çok insan, başkalarının tepkisinden korkarak, kalplerinde bir günah olduğunu kabul etmeyi reddediyor ve hayatlarını mücadele ederek ve olmadıkları biri gibi görünmeye çalışarak geçiriyor. Saf suyu, saf sütü veya saf balı takdir ederiz. %100 gördükleri ve iddia edildikleri gibidirler. Aynı şey temiz bir kalp için de geçerlidir. Muhtemelen, kalplerimizi araştıran ve içimizde ne olduğunu bilen bir Tanrı ile yüz yüze gelmişizdir, fakat etrafımızdakilere karşı tamamen şeffaf olmaktan bizi bu kadar korkutan şey nedir? Başkalarının bizi gerçekten olduğumuz gibi tanısalardı alay edecekleri, küçümseyecekleri, küçümseyecekleri ve reddedecekleri korkusu mu? Bunlar, İsa'nın zamanındaki ikiyüzlü, ikiyüzlü yürekleri doğuran korkuların aynısıdır. Bazen kimsenin seni gerçekte olduğun gibi tanımasından utanmayacak kadar temiz olmayı arzulamıyor musun? Bu ne kadar rahatlatıcı olurdu! "İçimde saf bir kalp yarat, aman Tanrım. Her bakımdan senin gibi olmamı sağla." (Mezmun 51:10)

KENDİ KENDİNİ MUAYENE:

Kendi saflık düzeyinizi ölçmek için şu soruları yanıtlayın:

1. Kalbi temiz olan bir insan hakkında ne düşünüyorsunuz?
2. Arkadaşlarınızın düşüncelerinizi bilmesinden utanır mısınız?
3. Tanrı'nın ışığında mı yürüyorsunuz?

4. Okuduğunuz kitapları, izlediğiniz filmleri kardeşlerinizin bilmesinden utanır mısınız?
5. Uygunsuz veya müstehcen şakalardan hoşlanır mısınız?
6. Kendinizi samimi bir insan olarak görüyor musunuz??
7. Kötülükten nefret ettiğinizi söyleyebilir misiniz?
8. İnsanları kırmamak için onlara yalan söyler misiniz?
9. İnsanların vücudunuza ilgi duymasını sağlayacak şekilde seksi giyinmenin doğru olduğunu düşünüyor musunuz?
10. Başkaları tarafından görülsün diye mi iyilik yapıyorsunuz?

BÖLÜM 7

İSA: BARIŞÇI (Matta 5:9)

BARIŞ YAPICI: NEDİR?

Uzun yıllar boyunca Beytullahim'deki İsa'nın Doğuşu Kilisesi'nin tepesini büyük bir gümüş yıldız süsledi. 1800'lü yıllarda bir gün, binanın bir bölümünü Rum Ortodoks Kilisesi ile paylaşan Roma Katolik Kilisesi, gümüş yıldızı indirip yerine kendi yıldızını koymaya karar verdi. Ancak Rum Ortodoks Kilisesi bunlara izin vermedi. Rum Ortodoks Kilisesi Rusya tarafından, Fransa ise Roma Katolik Kilisesi tarafından destekleniyordu ama o dönemde Filistin'i fiilen yöneten Türkiye'ydi. Türkiye Roma Katolik Kilisesi'nin yanında yer alınca Rusya Türkiye'ye savaş ilan etti. Fransa ve İngiltere hemen Türkiye ile ittifak kurdular ve tarihin Kırım Savaşı olarak adlandırdığı savaşa girdiler. 1853'ten 1856'ya kadar üç yıldan fazla sürdü. Savaşın sonunda yıldız düştü.

Barış Prensi'nin doğduğu yerde neredeyse her zaman çatışma ve savaşın olması ironik değil mi? TV kameraları bizi neredeyse her Noel mevsiminde Beytullahim'e götürdüğünde, Barış Prensi'ne tapınmak için toplanan kalabalığı izleyen silahlı askerleri göreceğiz.

Tüm insanlık tarihinde kayıtlı tarihin yüzde sekizinden azının barış zamanları olarak tanımlanabileceği tahmin edilmektedir. Son 32 yüzyılda 300 yıldan az barış yaşandı. Tarihçiler bize son 300 yılda sadece Avrupa'da 286 savaş yaşandığını söylüyor.

20. yüzyılda Doğu Avrupa'da demir perde çöktü. Uzun yıllar kendi aralarında bariz bir barış içinde yaşamışlardı. Ancak artık kendilerine hakim olan Sovyetlerin yönetiminden kurtulan çeşitli etnik gruplar eski kırgınlık ve nefretlerine geri döndüler ve karşılıklı öldürmeler yeniden başladı. Gerçek şu ki, insanlar kendi başlarına birbirleriyle pek iyi geçinemezler. Mahkemelerimiz anlaşamayan insanlarla dolu, bu yüzden aralarındaki farklılıkları çözecek birini bulmak için mahkemeye

gidiyorlar. Kavga ediyoruz ve çekişiyoruz. Birbirimizi eleştiriyoruz. Birbirimizi yıkıyoruz. Kendi başımıza birbirimizle uyum ve barış içinde yaşamakta zorluk çekiyoruz.

Birinci yüzyılın filozoflarından Epiktetos, o dönemde uygar dünyada var olan ve Sezar'ın övüdüğü Roma barışı olan Pax Romana'ya atıfta bulunarak şöyle yazmıştı: "İmparator karada ve denizde savaş yoluyla barış verebilirken, tutkudan, kederden, kıskançlıktan huzur veremez. İnsanın dışsal huzurdan bile daha çok özlediği gönül huzurunu veremez."

Çoğu insan için barış basitçe "anlaşmazlığın olmaması"dır. Savaşlar yoksa dünya barış içindedir diyoruz; ya da komşularımızla kavga etmiyorsak mahalle barışımız var. Ancak kutsal kitaplardaki barış bundan çok daha fazlasıdır. Eski Antlaşma'da barış, "yaşamın bütünlüğü, tamlığı, uyumu" anlamına gelen Şalom'dur. NT'de barış için kullanılan Yunanca kelime eirene'dir ve "içsel esenlik" anlamına gelir. Hepsini bir araya getirirsek barış, "dışarıdaki kargaşa veya felaketin ortasında bile içsel sakinlik" olarak tanımlanabilir. Huzurun tadını çıkarmak Tanrıyla, benlikle ve başkalarıyla uyum içinde olmaktır.

Kutsal Kitaptaki barışın uzlaşma fikrini taşıdığını bilmek önemlidir. Bu sadece ateşkes ilan etmek değil, orduların birleşmesidir. Bu sadece çocukların önünde kavga etmek değil, aynı zamanda birbirimizi sevmeye başlamaktır. Bu sadece sokaktaki gürültüyü susturmak için kapıları kapatmak değil, aynı zamanda kargaşayla çevrili olmasına rağmen ruhunuzda iç huzuru bulmaktır. Gerçek barış, sizinle Tanrı, başkaları ve kendi benliğiniz arasında dostluk yeniden kurulduğunda gelir.

Yalnızca nefretin yerini sevgi aldığında gerçek barış olur. Barışçı, nefret ve çekişmenin yerine sevgi ve birliği koymaya çalışan kişidir.

İSA BİZİM BARIŞCI ÖRNEĞİMİZDİR

Hemen hemen her gazetenin günlük manşetleri savaşımlardan, suçlardan, şiddetten ve nefretten bahseder. Bu kadar karmaşa ve çekişmenin ortasında, dünyada sessiz bir dinlenme, huzur ve sükunet, güvenlik, gerçek bir cennet olabilir mi? Böyle bir yer gerçekten var ve daha da iyisi herkesin erişimine açık. Burası Mesih'indir ve bu huzuru yaratan da İsa'nın kendisidir. Aslında İsa bizim barışımızdır. Tanrı, çekişmelerin yaşandığı, savaşın harap ettiği bu dünyaya, "yeryüzünde barışın, insanlara karşı iyi niyetin" kişisel, görünür temsilcisini gönderdi.

İşaya, İsa hakkında peygamberlikte bulundu: "Çünkü bize bir Çocuk doğacak, bize bir Oğul verilecek; ve yönetim O'nun omuzunda olacak. Ve O'nun adı Harika, Öğütçü, Güçlü Tanrı, Ebedi Baba, Esenlik Önderi olarak anılacak. Davut'un tahtı ve krallığı üzerinde onu düzenleyip pekiştirmek için O'nun yönetiminin ve barışının artmasının sonu olmayacak. O andan itibaren, hatta sonsuza dek, yargı ve adaletle. Her Şeye Egemen RAB'bin gayreti bunu gerçekleştirecek." (İşaya 9:6, 7)

Bu, Tanrı'nın yeryüzündeki insanlar arasında barışı sağlamaya yönelik büyük planını anlamamıza yardımcı olur. Tanrı'nın planına "Gizem" ve "Tanrı'nın Ebedi Amacı" adı verildi. Bu, her türden insanı Kral İsa Mesih aracılığıyla barış, sevgi ve doğruluk krallığında birleştirmekten başka bir şey yapmamaktır. İşaya 11:1-10 bu krallığı kurulmadan 650 yıl önce tanımlıyordu. Sembolik terimler

kullandı: "... Kurt da kuzuyla birlikte yaşayacak... İnek ve ayı otlayacak; yavruları birlikte yatacak... Kutsal dağımın hiçbirinde zarar vermeyecekler ve yok etmeyecekler, çünkü dünya dolacak." RAB'bin bilgisi, suların denizi kapladığı gibi, "Doğaları gereği birbirlerini öldürüp yiyenler, zararsız, sevgi dolu varlıklara dönüşürler. Gerçek huzurun ancak insanlar Rab'bi tanıdıklarında mümkün olabileceğini görebiliyor musunuz? İşte burada "Barış Prensi İsa" devreye giriyor. İşte bu nedenle Mesih'i ve onun yaşamını bilmemiz bizim için çok önemlidir.

Efesliler 2:11-16, İsa'nın nasıl büyük bir barışçı olduğunu gösteriyor. Bu pasajı okuyun ve Yahudilerle Yahudi olmayanları tek bir bedende ayıran düşmanlığı nasıl yok ettiğini görün. İsa'nın bu doğal düşmanlar üzerindeki etkisi muhteşemdi. İnsanlar Farklı kültürlerden, dillerden, ırklardan, dinlerden, geleneklerden vb., savaş üstüne savaşla dolu yüzyıllarca geçmişe sahip olan İsa, onların sevgili kardeşler olmalarını sağladı. Barış yapmak için kullandığı araç Golgota haçıydı. Vizyon, İsa'nın çölde yürümesidir. Onun önünde her şey ölü ve kahverengidir. Ama O yürür ve geçtiği her yerde sevgiyi, huzuru ve uyumu bırakır. Çöl canlanıyor ve güzel, yemyeşil bir bahçeye dönüşüyor: şarkı söyleyen kuşlar, açan çiçekler, akan sular ve yeşil çayırlar. Gerçekte, İsa'nın yaptığı da tam olarak buydu, ama ruhsal açıdan.

İsa en kötü günahkarı kucakladı, en aşağılık cüzamlıya dokundu, en aşağılık fahişeyi arındırdı, her türden insanı aldı ve onları Tanrı'nın güzel bir ailesi olarak birleştirdi. Yüksek bir bedel ödedi ama barışçıl olma misyonunu hayatında bir öncelik olarak gördü.

KİŞİSEL BAŞVURU

Bir barışçının görevi, insanları Tanrıyla, diğer insanlarla ve kendi benlikleriyle uzlaştırmaktır. İsa bu sözleri söylediğinde dünya ikiye bölündü. Bir ırk diğer ırklardan, bir millet diğer milletlerden, bir dinin insanları diğer dinlerden nefret ediyordu. Bunun bir örneği Yahudilerle Yahudi olmayanlar arasındaki duygulardır. Yahudi adam, Yahudi olmayan, köle ya da kadın olmadığı için Tanrı'ya şükretti. Melez Samiriyelileri küçümsüyordu, hatta temastan kaçınmak için yolundan kilometrelerce uzaklaşacak kadar nefret ediyordu.

Bugün beyazlar ve siyahlar, zenginler ve fakirler, eğitilmiş ve okuma yazma bilmeyenler, kuzey ve güney, sosyalist ve kapitalist, liberal ve muhafazakar, İslamcı ve Yahudi. İnsan doğası değişmedi. Hıristiyanlar, Tanrı'nın tüm gruplardan insanlar arasında barışı tesis etme planına hizmet ederek barışın araçları olmalıdır. Ne yazık ki, kendilerine Hıristiyan diyen bazı kişiler barış yapmak yerine çoğu zaman anlaşmazlık ve ayrılık tohumları ekiyorlar. Hepimiz Mesih'in krallığının büyümesine bu kadar aykırı olan bu durumdan utanmalıyız. Hayatımızı barışı sağlamaya adayalım. Bu şekilde Tanrı'nın çocukları olacağız.

Yahuda tarafından ihanete uğradığı gece, İsa, öğrencileri lehine Baba'ya dua ettiğinde şunu sordu: "Sen bende olduğu gibi, Baba, ve ben de Sendeki olduğu gibi, hepsi bir olsunlar; onlar da bir olsunlar." Öyle ki, dünya beni senin gönderdiğine inansın" (Yuhanna 17:21). Ancak günümüzde inanmayanlar, her biri İsa'yı takip ettiğini iddia eden çok sayıda farklı mezhebi gözlemlediğinde,

pek çok kişinin onların mesajlarını dinlemeyi umursamaması şaşırtıcı değildir. Hatta bu üzücü durum, "Hıristiyanların" "Hıristiyanları" öldürmesi tarihinde absürd uç noktalara varmıştır. Yeteri kadar! Barışçı, bölünme için değil, barış için savaşır, savunur ve teşvik eder. Mesih'in takipçilerine barışı yaratma görevi verildi; yani insanları birbirleriyle barıştırmaktır. "Şimdi her şey bizi İsa Mesih aracılığıyla Kendisiyle barıştıran ve bize uzlaşma hizmetini veren Tanrı'dandır; yani Tanrı, Mesih'te dünyayı Kendisiyle barıştırdı, onların suçlarını onlara atfetmedi ve O halde, sanki Tanrı bizim aracılığımızla yalvarıyormuşçasına, biz Mesih'in elçileriyiz; Mesih adına size yalvarıyoruz, Tanrı'yla barışın, çünkü O, günahı bilmeyen O'nu bizim için günah yaptı. Öyle ki, O'nda Tanrı'nın doğruluğu olalım" (2 Korintliler 5:18-20).

Barışçı olmak, müjdeyi yaymak, Tanrı'nın sevgisini ve İsa Mesih'in kurbanlığı aracılığıyla günahların bağışlanacağını müjdelemek anlamına gelir. Aile içi kavgaların, ırksal çekişmelerin ve sivil çatışmaların çözümü müjdedir. İki kişi ancak birbirleriyle paydaşlık içinde olduklarında Tanrı'yla paydaşlığa girerler. Barış siyasi partiyle, ekonomik sistemle, ulusal bayrakla ya da Birleşmiş Milletler'le gelmez. Barışı getiren İsa'dır (Yuhanna 14:27). Bizim işimiz İsa'nın verdiği barışı yaymaktır. Bu hepimiz için bir iş.

Tıpkı İsa'nın kendi hayatını barışı sağlamaya adanmış gibi, biz de hayatlarımızı dünyaya barış getirmeye adanmalıyız; ancak gerçek ve sonsuz barış, insanlar İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'yla barışmıştır.

KENDİ MUAYENE:

Kendi barış yapma düzeyinizi ölçmek için şu soruları yanıtlayın:

1. Tanrı'yla barışık mısınız?
2. Kendinizle barışık mısınız?
3. Komşunuzla barış içinde mi yaşıyorsunuz?
4. Dini bir bölünmeye (mezhep) katılıyor musunuz veya bunu destekliyor musunuz?
5. Son zamanlarda sevindirici haberi birisiyle paylaştınız mı?
6. İnsanların kavga etmesini görmekten hoşlanıyor musunuz?
7. Birisi size kızdığında sorunu çözmek için onunla konuşur musunuz?
8. Kavga eden insanlara yardım etmeye çalıştığınızda onlara Mesih'ten bahseder misiniz?
9. Sorunları çözmek için inisiyatif alıyor musunuz?
10. Hiç birinin Mesih'te mevcut olan huzuru bulmasına yardım ettiniz mi?

BÖLÜM 8

İSA: SADIK (Matta 5:10)

SADAKAT: NEDİR?

Bir kişinin gerçek karakteri, o kişi hayatın baskılarını hissettiğinde en açık şekilde ortaya çıkar. Her şey hoş ve kolay olduğunda, sinirlenmelerden, hakaretlerden ve incinmelerden uzak olduğunda, iyi ve nazik, sabırlı ve uzlaşmacı olmak çok da zor değildir. Ancak zulmün, acının, hastalığın,

eleştirinin ve reddedilmenin ortasında bir adamın gerçek renkleri yüzeye çıkar. İşte bu anlarda bazıları karanlığın içinde ışık olarak beliriyor, bazıları ise o karanlığa karışıyor. İşte bu anlarda bazıları pes eder, bazıları ise devam eder.

Herkesi İsa'yı takip etmeye bırakırsanız, yalnızca başkalarına yardım etmeye çalışırsanız ve kendinizi tamamen Tanrı'ya adarsanız, ancak daha sonra büyük bir kayıp yaşarsanız, şöyle düşünme eğiliminde olabilirsiniz: "Tanrı'ya hizmet etmenin ne faydası var? iyi bir insan?" ya da "Tanrı'ya vermeden önce hayatım daha iyiydi." Ama bu tür düşüncelere yenik düşerseniz eksik olan ne? Sorun şu: Tanrı'ya ve O'nun vaatlerine olan inancınız ya da güveniniz yok. Gerçek şu ki, Tanrı bize hiçbir zaman bir vaatte bulunmadı. Tam tersine, bize güç vermek için her zaman yanımızda olacağını ve ölene kadar sadık kalırsak hayallerimizin ötesinde bir ödül alacağımızı vaat etti. Ancak bu ödülü almak sadakat gerektirir. Yaşamlarımızda sahip olmamız gereken nitelik, Tanrı'ya, Mesih'e ve kendi inançlarımıza olan sadakattir.

"Ne mutlu doğruluk uğruna zulme uğrayanlara, çünkü cennetin krallığı onlarındır. Size küfrettikleri, zulmettikleri ve benim için yalan yere size karşı her türlü kötülüğü söyledikleri zaman ne mutlu size. Sevinin ve son derece sevinin, çünkü Göklerdeki ödülünüz büyüktür; çünkü sizden önceki peygamberlere bu yüzden zulmettiler" (Matta 5:10). Burada kişinin zulme sevinçle tepki vermesinde görülen yaşam kalitesi, sadakat veya Allah'ın vaatlerine imandır.

İSA BİZİM SADAKAT ÖRNEĞİMİZDİR

İsa Mesih sadakatimizin en iyi örneğidir. Şeytan en ateşli oklarını İsa'ya fırlattı. Düşmanları onu öldürmeye çalıştı. Dini liderler onu haksız yere suçladılar. Kendi halkı onu reddetti. Hatta şunu bile söyleyebilirdi: "Tilkilerin delikleri, havadaki kuşların yuvaları var ama İnsanoğlu'nun başını yaslayacak hiçbir yeri yok." İşaya 53:1-12'deki sözler onun çektiği acıları anlatıyor: "...O'nu arzulamamız gereken hiçbir güzellik yok... Erkekler tarafından hor görülüyor, reddediliyor... O hor görüldü, biz de O'na değer vermedik... O bizim acılarımızı taşıdı, üzüntülerimizi taşıdı.. Tanrı tarafından vurulmuş, vurulmuş... acı çekmiş... yaralanmış... yaralanmış... baskı altında... yaşayanlar diyarından kopmuş..."

İşaya 50:6,7'deki şu sözleri okurken, onun nasıl işkence gördüğünü, küçümsendiğini ve çarmıha çivilendiğini düşünün: "Bana vuranlara sırtımı, Sakal yolanlara yanaklarımı verdim; Yüzümü utançtan ve tükürükten gizlemedi. Çünkü Rab Tanrı bana yardım edecektir. Bir insanın gerçekten dayak yediği halde nasıl hâlâ Tanrı'ya güvenebildiğini görmeye başlayabiliyor musunuz? İsa bunu yaptı. Eğer inancımıza sıkı sıkıya sarılırsak, Tanrı'nın sevgi dolu lütfuyla biz de bunu başarabiliriz.

İsa zayıf ya da savunmasız değildi. Gücünü görebilmeleri için herkese işaretler ve harikalar göstermişti. O, bizim yerimize acı çekmeye geldi ve sırtını kötü adamların çizgilerine, yüzünü ise hakaretlerin tükürüğüne ve zulmün yumruklarına sundu. Tanrı'nın Oğlu utanmadısağılama. Biztüm bunlarda sadakatin zulme ne kadar yakından bağlı olduğunu görebiliyoruz. İşkenceye hedef olsa bile görevini sonuna kadar yerine getirmeye kararlıydı. İsa her konuda Babasına sadık kaldı ve Baba onun hakkında şöyle dedi: "Bu, kendisinden çok memnun olduğum sevgili Oğlumdur. Onu dinleyin!" (Matta 17:5)

Tutuklanıp işkence gören İsa geri dönmedi. En yakın arkadaşları tarafından terk edilen o, geri dönmedi. Kendimizi Mesih'e teslim etmeye değer mi? Cevap yankılanan bir "Evet!" Biz zayıf ve çelimsiz olabiliriz ama İsa kendisini takip isteyenlere sadıktır. Bu yaşamın acıları, Tanrı'nın Kendisine sadık olanlara gelecekte vereceği yücelikle karşılaştırılmaz.

KİŞİSEL BAŞVURU

Zulüm günümüzde çeşitli şekillerde karşımıza çıkabiliyor. Şiddet, sosyal reddedilme, eleştiri, alay veya mal veya geçim kaybı olabilir. İlkel kilisede durum çok daha şiddetliydi. Birçok Hıristiyan sahip oldukları her şeyi kaybetti. İbraniler 10:32-34 bu konuda çok öğreticidir: "Fakat aydınlandıktan sonra acılarla büyük bir mücadeleye katlandığınız eski günleri hatırlayın: kısmen hem sitekler hem de sıkıntılarla bir gösteriye dönüştürüldüğünüz zaman, kısmen de Siz bu şekilde muamele görenlerin arkadaşları oldunuz; çünkü zincirlerimde bana merhamet ettiniz ve cennette kendinize daha iyi ve kalıcı bir malın olduğunu bilerek mallarınızın yağmalanmasını sevinçle kabul ettiniz. Güveniniz büyük bir ödüle sahip. Çünkü Tanrı'nın isteğini yerine getirdikten sonra şu sözü alabilmeniz için dayanmaya ihtiyacınız var: 'Kısa bir süre daha gelecek ve o kalmayacak. Artık doğru kişi imanla yaşayacak; ama eğer biri geri çekilirse, Canım ondan hoşlanmaz.' Ama biz, cehenneme dönenlerden değil, ruhun kurtarılacağına inananlarız."

Hapse atıldılar. Bazıları Romalı askerler tarafından katranla kaplanacak, direklere bağlanacak ve İmparator Nero'nun imparatorluk bahçelerini aydınlatmak için diri diri yakılacaktı. Bazıları zehirli yılanlarla dolu büyük çuvallara atıldı, aslanların inlerine atıldı ya da atlar tarafından ikiye bölündü. Binlerce kişi "İsa benim Rabbimdir!" diye itiraf ederek öldü. Zulme sadık kaldılar.

Zulüm gördüğünüzde tepki vermenin birkaç iyi yolu vardır:

1. Bazen çekip gitmek iyidir. İsa bunu yaptı (Mat. 12:14, 15).
2. İyilik yapmak her zaman uygundur (Elçilerin İşleri 5:28, 29, 40-42).
3. Asla intikam peşinde olmayın (Romalılar 12:19).
4. Olumlu olun ve düşmanlarınıza iyilik yapın (Romalılar 12:20).
5. Tanrı'nın isteğini yerine getirerek doğruluk yolunda yürümeye devam edin. "Ölüme kadar sadık kalın" (Vahiy 3:10).
6. Tanrı'nın sizi ödüllendireceğini bilin (Matta 5:10-12).

KENDİ MUAYENE:

Kendi sadakat seviyenizi ölçmek için şu soruları yanıtlayın:

1. Hiç Hıristiyan olduğunuz için zulme uğradınız mı ve şikayet ederek ve homurdanarak tepki gösterdiniz mi?

2. İnsanların sizinle dalga geçmesinden korktuğunuz için Mesih'i başkalarıyla paylaşmaktan kaçınıyor musunuz?
  3. Düşmanlarınız için dua ediyor musunuz?
  4. Başkaları tarafından olumlu ya da olumsuz, iyimser ya da kötümser biri olarak mı görülüyorsunuz?
  5. Başkaları yaptığınız işi kabul etmediğinde ya da takdir etmediğinde, bir iyilik yapmaktan vazgeçer misiniz?
  6. Kendinizi size zulmedenlerden intikam almak isterken mi buluyorsunuz?
  7. Size zulmedenlerin olma ihtimali var mı?
- Hıristiyanlar ve kurtuluşa ulaşmak sizi mutlu ediyor mu?
8. Dünyadan farklı olmaktan utanıyor musunuz?
  9. Adaletsizliğe maruz kalmanızı Tanrı'nın umursamadığını hiç düşündünüz mü?
  10. Seni sevmeyen insanları sevebiliyor musun?

ÇÖZÜM

İncil'de açıklanan en derin gerçeklerden biri, 2000 yıl önce Beytullahim'de doğan Nasıralı İsa'nın aslında Tanrı olduğu ve hala da öyle olduğudur! Doğduğunda bu bir bakiredendi ve hamile kaldığını açıklayan melek ona "Tanrı bizimle" anlamına gelen Immanuel adını vereceğini söyledi. Onun dünyaya girişi hakkında şunlar yazıyordu: "Başlangıçta Söz vardı ve Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı... Ve Söz insan olup aramızda yaşadı ve biz O'nun yüceliğini, yüceliğini gördük. Baba'nın lütuf ve gerçekle dolu tek oğlundan." (I. Yuhanna 1:1, 14) Filipus ona "Ya Rab, bize Baba'yı göster" diye sorduğunda İsa şöyle cevap verdi: "Bu kadar zamandır yanımdayım ve sen beni hâlâ tanımadın mı, Filipus? Beni gören, Babayı gördüm." İnsan olarak kırılğan ve mütevazi halimizi elbette biliyoruz ama Allah bizi o kadar büyük bir değere layık görmüş ki ziyaretimize gelmiş! Tanrıyı görmek ister misin? İsa'ya bakın! İsa çok kişisel ve rahatlatıcı bir şekilde bizimle birlikte olmak için gelen Tanrı'ydı.

Ama İsa gitti. Tanrı hâlâ bizimle olabilir mi? Kutsal Kitabın cevabı açıktır: Evet! Ama nasıl yani? Bu onun Ruhunu aracılığıyla. İsa'nın Yuhanna 14'teki sözlerini dinleyin: "Ben de Baba'ya dua edeceğim ve O, sonsuza dek sizinle birlikte kalması için size başka bir Yardımcı verecektir; Gerçeğin Ruhunu... O'nu tanıyorsunuz, çünkü O sizinle birlikte yaşıyor ve sizinle birlikte olacak." senin içinde." "Bir kimse Beni severse, sözümü tutar; Babam da onu sever; Biz de ona geliriz ve onunla evimizi kurarız."

Sonuç kaçınılmazdır. Yaratıcımız Tanrı bizi o kadar çok düşündü ki bize yardım etmek için insan biçiminde yeryüzüne geldi. Ona Nasıralı İsa adını verdik. Buradaki görevini tamamladıktan sonra cennete döndü ama bize yardım etmesi için Kutsal Ruh'u gönderdi. Ve böylece bugün Baba Tanrı,

Oğul ve Kutsal Ruh içimizde yuva kurmak istiyor. Kişisel olarak sizde ikamet etmek istiyorlar. Hayatlarına katılmamızı istiyorlar.

Mesih'in yaşamı, İsa'nın yaşadığı yaşamdır ve eğer istersek, bizim de O'nun yardımıyla yaşayabileceğimiz türden bir yaşamdır. Eğer bu hayatı yaşamak istiyorsak, O'na bakmalıyız. İbraniler 12:1-2'yi okuyun: "... önümüze konulan yarışı sabırla koşun, imanımızın öncüsü ve tamamlayıcısı olan, çarmıha dayanmış olan İsa'ya bakın..." İsa, içinden geçen ruhsal yaşamı başlattı. biz ve o bunu bitirecek. O bizim takip edeceğimiz Örneğimizdir, yorulduğumuzda Gücümüzdür, bize tezahürat yapan Koçumuzdur ve bitiş çizgisinde bizi kollarına alan Kurtarıcımızdır.

Kendisine karşı olan herkesi ve Babasının isteğini yerine getirmek için ödediği bedeli düşünün. Tanrı'nın çarmıhta, acılarda ve ölümden nasıl büyüklüğe ulaştığını görün. Kendi acılarınızı, maruz kaldığınız istismarı, nasıl kullanıldığınızı ve istismar edildiğinizi ve bunun ne kadar korkunç olduğunu düşündüğünüzde -bununla yüzleşmemeniz hiç de şaşırtıcı değil- ... çarmıha bakın ve soydukları Adam'ı görün çıplak ve herkesin bakıp gülmeye başladığı için orada asılıydı.

Hayatın adaletsizliklerini, size dağıtılan kartların adaletsizliğini düşündüğünüzde ve başka bir "biri birisine yanlış şarkı yaptı" şarkısını söylemek istediğinizi hissettiğinizde... çarmıha bakın ve bizim kötülüklerimiz yüzünden kırbaçlanana görün.

Bildiğiniz reddedilme yüzünden acı çektiğinizde, "istenmemenin" ya da sevginizin reddedilmesinin acısıyla... çarmıha bakın ve küçümsenen ve reddedilen Yaralıdan sevginin aktığını görün.

Korktuğunuzda, Tanrı sessiz kaldığında, hayat size tokat attığında ve dikenler derine saplandığında, elinizden gelenin en iyisini yaptığınızda ama elinizden gelenin iyisi yeterli olmadığında... çarmıha bakın!

Vücudunuz acıyla sarıldığında, günahlarınızın suçluluğu her zaman önünüzdedir ve devam edemeyeceğinizi düşünürsünüz ve vazgeçmek ya da uzlaşmak istersiniz... çarmıha bakın! İsa'ya görün. O yaptı! Üstesinden geldi! O da senin içini görebilir!

Yakışıklı genç bir prensin çirkin, yaşlı bir kurbağaya dönüşmesiyle ilgili peri masalını hatırlıyor musunuz? Güzel bir prenses tarafından öpülmediği sürece sonsuza kadar bu formda kalacaktı. Günlerini karanlık bir gölde üzgün ve depresyonda geçirdi. Özgürlük için nasıl bir umut vardı? İri gözleri şişmiş, cildi sert, nemli ve siğilli idi, vücudu spazmodik bir şekilde kasıldı ve ağzı her zaman damlayan tükürükten ıslaktı. Kim onu öpmek ister ki? Kesinlikle güzel bir prenses değil!

Ama bir gün gölete bir prenses geldi. Sevgi ve sevinçle doluydu, Tanrı'nın yarattığı her şeydeki güzelliği görüyordu. Yaşlı kurbağayı gözetledi ama onu itici bulmadı. Hatta onu kucağına aldı, yaşlı, hüznü gözlerine baktı ve tam başına bir öpücük kondurdu. Anında yakışıklı bir prens dönüştü. Aşık oldular, evlendiler ve sonsuza kadar mutlu yaşadılar. Elbette bu sadece bir masal ama gerçek hayatta İsa'nın yaşamının hikayesidir. İsa yeryüzündeyken tüm Yahudiye, Samiriye ve Celile'yi "kurbağaları öperek" dolaştı. Dokundu. O öğretti. İyileşti. Vergi tahsildarı Zacchaeus gibi... kayıp

insanları dönüştürdü. Kiliseden kovulmuş, işgal altındaki bir ülkede hain olarak damgalanmış, sonsuza dek "günahkar" adıyla anılan bu adam o kadar kısaydı ki, geçerken İsa'yı bir an olsun görebilmek için bir çınar ağacına tırmandı. İsa ağacın yanında durdu ve öğle yemeği için kendisini Zakkay'ın evine davet etti ve gün bitmeden İsa o küçük "kurbağayı" bir prene dönüştürmüştü.

Hikaye tekrar tekrar aynıydı. Mesih dışlanmışları kabul etti, zayıflara güç verdi, seilmeyenleri sevdi ve başarısızlığa ikinci bir şans verdi. Aslında ben de İsa beni öpene kadar çirkin, yaşlı bir kurbağaydım. Senden ne haber? Mesih'in imajına dönüşmek ve "Mesih'in yaşamını" yaşamak ister misiniz? Bütün bu derslerin amacı budur.

Matta 5'te İsa bize kendi portresine eşdeğer bir şey veriyor. Bunlar her Hıristiyanın sahip olması gereken ve sahip olabileceği özelliklerdir: alçakgönüllülük, şefkat, uysallık, doğruluk, merhamet, barışı koruma ve sadakat. Bu, kişisel tercihinize veya eğiliminize göre seçip seçebileceğiniz bir liste değildir. Masası çeşit çeşit yiyeceklerle dolu bir büfe restoran gibi değil ve insanlar sadece istediklerini seçiyorlar: "Bakın ben merhametli, barışçıl, yumuşak huylu olmak istiyorum ama alçakgönüllü, saf ve dürüst olmayı sevmiyorum. " Bu bir Hıristiyanın tam bir resmidir. Şöyle demiyor: "Paul, sen alçakgönüllü ol; Mary, sen saf ol; Fred, sen dürüst ol ve Anna, sen sadık ol." Tam tersine her Hıristiyan bu niteliklerin tümüne sahip olmalıdır ve sizin izniniz ve işbirliğiniz ile Ruh bunların hepsini sizde üretebilir.

Ayrıca vurgunun ne yaptığımız değil, nasıl olduğumuz (karakterimiz) olduğunu da görün. Çünkü içeride doğru insanlar olduğumuzda, sonunda yapmamız gereken şeyleri yapacağız. "Olmak" "yapmak"tan önce gelir.

ŞİMDİ BU EGZERSİZİ YAPIN

Son birkaç hafta boyunca Hıristiyan yaşamınızın bu alanlarındaki kişisel ilerlemenizin bir özetini yazın:

1. Tevazu
2. Şefkat
3. Uysallık
4. Doğruluk
5. Merhamet
6. Saflık
7. Barışı Sağlama
8. Sadakat

EK 1: ÖDEVLER

İsa Mesih'in yaşamında bulunan nitelikleri uygulamaya koymanıza yardımcı olacak bazı ev ödevi alıştırmaları:

1. Kirli, mazlum bir insana kocaman sarılın.
2. Evde normalde yapmadığınız bazı işleri yapın.
3. Bir çocuğun konuşmasını 15 dakika boyunca dinleyin.
4. Tanrı'ya bağımlı olduğunuz 10 şeyin bir listesini yapın
5. Günün sonunda o gün yanlış yaptığınız 10 şeyin bir listesini yapın.
6. Gece dışarıda oturarak bilmediğiniz 10 şeyin bir listesini yapın.
7. Yaptığınızı kimseye belli etmeden iyi bir hayır işi yapın.
8. Sizden daha az bilen birinden yardım isteyin.
9. Gülümseyin ve "Nasılsın?" diye sorun. Tanımadığınız 10 kişiye cevap verin ve cevaplarını dikkatle dinleyin.
10. Aldığınız eleştiriyi kendinizi savunmaya çalışmadan yazın.
11. Dikkat çekmeden 5 kişinin yüzüne karşı övünmek.
12. Bir iş arkadaşınızdan veya arkadaşınızdan sizi bir şekilde eleştirmesini isteyin, ancak bunu yapmayın
Eleştirilere yanıt verin veya "Teşekkür ederim dostum" demek dışında kendinizi savunmaya çalışın.
13. Bir hastanenin acil servisinde bir saat oturarak oradaki insanların acılarını gözlemleyerek geçirin.
14. Evinizde bulunan dergileri, videoları, müzik kasetlerini ve CD'leri gözden geçirin ve uygunsuz olanları yakın.
15. Yanlış veya adaletsiz bir şey yaptığını bildiğiniz bir kişiyi azarlayın veya düzeltin.
16. Kaba, sinir bozucu bir kişinin yanına gidin ve ona nasıl olduğunu, neye ihtiyacı olduğunu vb. sorun.
17. Kızdığınız kişilerin bir listesini yapın ve her biri için isimleriyle dua edin.
18. Yaşlı, yalnız birini ziyarete gidin.
19. Bir fakiri ailenizle birlikte yemek yemeye davet edin.

20. İsa Mesih'in hayatınızda en çok eksik olan 5 özelliğinin bir listesini yapın.

EK 2: KAYNAKLANAN KUTSAL KİTAPLAR

Mezmun 51:17"Tanrı'nın kurbanları kırık bir ruhtur, kırık ve pişman bir yürek; Bunları, ey Tanrım, küümsemeyeceksin."

Matta 6:1"Dikkat edin, hayır işlerinizi insanların önünde, onlara görünsün diye yapmayın. Aksi takdirde, göklerdeki Babanız'dan size hiçbir ödül gelmez."

Matta 9:13Ama gidin ve bunun ne anlama geldiğini öğrenin: 'Ben fedakarlık değil, merhamet isterim.' Çünkü ben doğruları değil, günahkarları tövbeye çağırmaya geldim."

Matta 9:35Sonra İsa bütün şehirleri ve köyleri dolaştı, onların havralarında ders verdi, krallığın müjdesini vaaz etti ve halk arasındaki her hastalığı ve her hastalığı iyileştirdi. 36 Ama kalabalıkları görünce onlara acıdı, çünkü çobanı olmayan koyunlar gibi yorgun ve dağılmışlardı."

Matta 11:11"Size doğrusunu söyleyeyim, kadından doğanlar arasında Vaftizci Yahya'dan daha büyük biri çıkmamıştır; fakat göklerin krallığında en küçük olan ondan daha büyüktür. 12 Ve Vaftizci Yahya'nın günlerinden bugüne kadar cennetin krallığı şiddete maruz kalıyor ve zorbalara onu zorla ele geçiriyor.

Matta 12:1"O sırada Şabat günü İsa ekin tarlalarından geçiyordu. Öğrencileri acıkmıştı ve başak koparıp yemeye başladılar. 2 Ferisiler bunu görünce O'na, "İşte, öğrencileriniz şunu yapıyor" dediler. Şabat günü ne yapmak yasal değildir!"

Matta 12:14Bunun üzerine Ferisiler çıkıp O'nu yok etmek için O'na karşı komplo kurdular. 15 Ama İsa bunu öğrenince oradan çekildi. Ve büyük kalabalıklar O'nun ardından gitti ve O hepsini iyileştirdi."

Matta 13:1Aynı gün İsa evden çıktı ve deniz kenarında oturdu. 2 Ve büyük bir kalabalık O'nun önünde toplandı; böylece O bir kayığa binip oturdu; ve bütün kalabalık kıyıda duruyordu. 3 Sonra onlara benzetmelerle birçok şey anlattı ve şöyle dedi: "İşte, bir ekici ekime çıktı. alan; 25 Ama insanlar uyurken düşmanı gelip buğdayların arasına dara ekip yoluna gitti. ... 31 Onlara başka bir benzetme daha vererek şöyle dedi: "Göklerin krallığı, bir adamın alıp tarlasına ektiği hardal tohumuna benzer; 32 bu aslında tüm tohumların en küçüğüdür; ama büyüyünce o hardal tanesine benzer." Otlardan daha büyüktür ve bir ağaca dönüşür ki, havadaki kuşlar gelip onun dallarına yuva yapar." 33 Başka bir benzetme de onlara şöyle konuştu: "Göklerin krallığı, bir kadının alıp üç ölçek un içinde tamamı mayalanıncaya kadar sakladığı mayaya benzer." ... 44 "Yine, Cennetin Krallığı, bir adamın bulup sakladığı bir tarlada saklı hazineye benzer; adam bundan sevinç duyarak gider, sahip olduğu her şeyi satar ve o tarlayı satın alır. 45 Yine, Cennetin Krallığı, bir adamın bulduğu ve sakladığı hazineye benzer. güzel inciler arayan bir tüccar gibi. 46 "Çok değerli bir inci bulunduğu gidip sahip olduğu her şeyi satıp onu satın aldı. 47 Göklerin Krallığı da denize atılan ve her türden bir kısmını toplayan bir ağ gibidir. 48 Deniz dolduğunda kıyıya

çekilirler; ve oturup iyileri kaplara topladılar, ama kötüyü attılar. ... 51 İsa onlara, "Bütün bunları anladınız mı?" dedi. O'na, "Evet, efendim" dediler. 52 Sonra onlara şöyle dedi: "Bu nedenle, Cennetin Krallığı hakkında eğitim alan her yazıcı, hazinesinden yeni ve eski şeyler çıkararak bir ev sahibine benzer."

Matta 21:1Yeruşalim'e yaklaşıp Zeytinlik Dağı'ndaki Beytfaci'ye vardıklarında İsa iki öğrencisini göndererek onlara şöyle dedi: "Karşınızdaki köye gidin, hemen bağlı bir eşek ve bağlı bir sığa bulacaksınız. Onları çöz ve bana getir. 3 Ve eğer biri sana bir şey derse, 'Rab'bin onlara ihtiyacı var' de, o da onları hemen gönderecektir." 4 Bütün bunlar peygamberin söylediği şu söz yerine gelsin diye yapıldı: 5 Siyon kızına de ki: 'İşte, Kralın sana geliyor, ey Aşağılık, ve bir sığa, bir eşeğin üzerinde oturuyor. eşek.'"

Matta 21:13 "Ve onlara şöyle dedi: "'Benim evime dua evi denilecek' diye yazılmıştır, ama siz onu 'hırsızların ini' yaptınız."

Luka 2:6"Böylece onlar oradayken onun kurtarılacağı günler tamamlandı. 7 Ve ilk doğan oğlunu doğurdu, O'nu kundağa sardı ve yemliğe yatırdı, çünkü yer yoktu. onları handa.

Luka 10:25"Ve işte, bir hukukçu ayağa kalktı ve O'nu sınavarak şöyle dedi: "Öğretmenim, sonsuz yaşamı miras almak için ne yapmalıyım?" 26 O da ona şöyle dedi: "Yasada ne yazıyor? Sen ne okuyorsun?" 27 O da cevap verip dedi: "Tanrının RAB'bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün gücünle, bütün aklınla seveceksin" ve "komşunu da seveceksin." kendin.' 28 Ve ona şöyle dedi: "Doğru cevap verdin; bunu yaparsan yaşarsın." 29 Ama o kendini haklı çıkarmak isteyerek İsa'ya şöyle dedi: "Peki benim komşum kim?" 30 Bunun üzerine İsa cevap verdi ve şöyle dedi: "Bir adam Yeruşalim'den Eriha'ya indi ve aralarında düştü. Hırsızlar onun elbiselerini soydular, yaraladılar ve onu yarı ölü bırakarak oradan ayrıldılar. 31 Tesadüfen o yoldan bir rahip geldi. Ve onu görünce diğer taraftan geçti. 32 Aynı şekilde bir Levili de oraya varınca gelip baktı ve karşı taraftan geçti. 33 Ama Samiriyeli bir kişi yolculuk yaparken bulunduğu yere geldi. Ve onu görünce şefkat duydu. 34 Bunun üzerine yanına gitti ve üzerine yağ ve şarap dökerek yaralarını sardı; ve onu kendi hayvanına bindirip bir hana götürdü ve onunla ilgilendi. 35 Ertesi gün ayrılırken iki dinar çıkarıp hancıya verdi ve ona, 'Ona iyi bak; ve daha fazla harcadığın ne kadar olursa olsun, tekrar geldiğimde sana karşılığını vereceğim.' 36 Peki sizce bu üç kişiden hangisi hırsızlar arasına düşen adamın komşusuydu?" 37 O da şöyle dedi: "Ona merhamet eden." Bunun üzerine İsa ona, "Git, aynısını yap" dedi.

Luka 19:41Yaklaştığında şehri gördü ve onun için ağladı. 42 Şöyle dedi: "Keşke sen bile, özellikle bu gününde, huzurunu sağlayan şeyleri bilseydin! Ama şimdi bunlar senin gözlerinden gizlenmiş durumda. 43 Düşmanlarınızın etrafınıza set öreceği, etrafınızı saracağı, her tarafınızı kapatacağı, 44 sizi ve içindeki çocuklarınızı yerle bir edeceği ve sizde tek bir taş bile bırakmayacağı günler gelecektir; çünkü ziyaretinizin zamanını bilmiyordunuz."

Luka 22:27"Kim daha büyüktür, sofrada oturan mı, yoksa hizmet eden mi? Sofrada oturan o değil mi? Ama ben hizmet eden olarak aranıza dayım."

Yuhanna 1:1Başlangıçta Söz vardı ve Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı."

Yuhanna 13:5Daha sonra bir leğene su döktü ve öğrencilerinin ayaklarını yıkamaya ve kuşandığı havluyla onları silmeye başladı.

Yuhanna 14:27Sana bıraktığım esenlik, Sana verdiğim huzurum; Ben sana dünyanın verdiğini vermiyorum. Yüreğiniz sıkılmasın, korkmasın."

Yuhanna 15:1 Ben gerçek asmayım ve Babam bağcıdır. 2 "Bende meyve vermeyen her çubuğu kesip atar, meyve veren her çubuğu ise daha çok meyve versin diye budayıp temizler. 3 Size söylediğim söz sayesinde siz zaten temizsiniz. 4 Ben ve ben sende. Dal, asmada kalmadıkça kendi kendine meyve veremeyeceği gibi, sen de bende kalmadıkça, ben asmayım, sen de bende kalan dallarsın. ve ben onda çok meyve veriyorum; çünkü ben olmadan hiçbir şey yapamazsınız."

Elçilerin İşleri 4:19"Ama Petrus'la Yuhanna cevap verip onlara şöyle dediler: "Tanrı'yı değil de sizi dinlemenin Tanrı'nın gözünde doğru olup olmadığına siz karar verin."

Elçilerin İşleri 5:28Bu isimle ders vermemenizi kesin olarak emretmedik mi? Ve bakın, Kudüs'ü öğretinizle doldurdunuz ve bu Adam'ın kanını üzerimize getirmek istiyorsunuz!" 29 Fakat Petrus ve diğer havariler cevap verip şöyle dediler: "İnsanlardan çok Tanrı'ya itaat etmeliyiz. ... 40 Ve onunla anlaştılar ve havarileri çağırıp onları dövdüklerinde, İsa'nın adına konuşmamalarını emrettiler ve onları serbest bıraktılar. 41 Böylece O'nun adı uğruna utandırılmaya layık görüldüklerinden sevinç duyarak konseyin huzurundan ayrıldılar. 42 Ve her gün tapınakta ve her evde öğretmeyi ve İsa'yı Mesih olarak duyurmayı bırakmadılar."

Romalılar 12:16"Birbirinize karşı aynı fikirde olun. Yüksek şeylere kafa yormayın, alçakgönüllülerle arkadaşlık edin. Kendi düşüncenizde bilge olmayın."

Romalılar 12:19Sevgili arkadaşlar, intikam almayın, aksine gazaba yer verin; çünkü şöyle yazılmıştır: "İntikam Benimdir, karşılığını vereceğim" diyor Rab. 20 Bu nedenle, "Düşmanınız açsa onu doyurun; susamışsa ona içecek verin; çünkü böyle yaparak onun başına ateş korları yığacaksınız."

1 Korintliler 5:1Aslında aranızda cinsel ahlaksızlığın olduğu ve Yahudi olmayanlar arasında adı bile geçmeyen bir cinsel ahlaksızlığın olduğu bildiriliyor; bir adamın babasının karısı olduğunu! 2 Ve siz kibirlendiniz ve bu işi yapanın aranızdan uzaklaştırılması için yas tutmadınız.

1 Korintliler 13:3Ve bütün mallarımı fakirleri doyurmak için bağışlasam ve bedenimi yakılsın diye versem de, sevgim olmasa da, bunun bana hiçbir faydası yok. 4 Aşk uzun süre acı çeker ve naziktir; aşk kıskanmaz; aşk gösteriş yapmaz, kendini göstermez; 5 kaba davranmaz, kendi çıkarını aramaz, kışkırtılmaz, kötülük düşünmez;"

2 Korintliler 5:10Çünkü her birimizin, iyi ya da kötü, yaptıklarına göre bedende yapılan şeyleri alabilmesi için, hepimiz Mesih'in yargı kürsüsü önüne çıkmalıyız."

2 Korintliler 9:7Öyleyse herkes gönülsüzce ya da zorunluluktan değil, yüreğindeki amaç doğrultusunda versin; Çünkü Tanrı sevinçle vereni sever. 8 Ve Tanrı, her zaman her konuda her türlü yeterliliğe sahip olmanız ve her iyi iş için bolluğa sahip olmanız için, size her türlü lütfu çoğaltacak güçtedir. 9 Yazılmış olduğu gibi: "O yurt dışına dağıldı, yoksullara verdi; O'nun doğruluğu sonsuza dek kalıcıdır. 10 Şimdi, ekene tohum ve yiyecek için ekmek sağlayan Tanrı, ektiğiniz tohumu sağlayıp çoğaltsın ve çoğaltsın. Doğruluğunun meyveleri,

Galatyalılar 5:13Çünkü siz kardeşler, özgürlüğe çağrıldınız; yalnızca özgürlüğü beden için bir fırsat olarak kullanmayın; sevgi aracılığıyla birbirinize hizmet edin.

Galatyalılar 5:22Fakat Ruh'un meyvesi sevgi, sevinç, esenlik, tahammül, nezaket, iyilik, sadakat, 23 yumuşak huyluluk ve özdenetimdir. Buna karşı hiçbir yasa yoktur.

Efesliler 4:15ama sevgiyle gerçeği söylemek, her şeyde büyüüp baş olan O'na dönüşebilir; Tanrım.

Efesliler 5:21Allah korkusuyla birbirlerine teslim olmak.

Filipililer 2:3Bencil hırs veya kibirle hiçbir şey yapılmasına izin vermeyin; alçakgönüllülükle, herkes başkalarını kendisinden daha fazla takdir etsin.

Filipililer 2:56 Tanrı'nın biçiminde olduğu için soygunu Tanrı'yla eşit saymayan, 7 Ama köle biçimini alarak Kendisini itibarsızlaştıran ve kendisini itibarsızlaştıran Mesih İsa'da da bu düşünce sizde olsun. erkekler gibi geliyor. 8 Ve insan görünümünde bulununca Kendisini alçalttı ve ölüm noktasına, hatta çarmıh ölümüne kadar itaat etti.

Koloseliler 1:16Çünkü gökte ve yerde, görünen ve görünmeyen her şey, tahtlar, hükümdarlıklar, beylikler veya güçler O'nun tarafından yaratıldı. Her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için yaratıldı. 17 Ve O her şeyden öncedir ve her şey O'ndadır.

Koloseliler 3:13Birinin diğerine karşı bir şikâyeti varsa, birbirine tahammül etmek ve birbirini bağışlamak; Mesih sizi nasıl bağışladıysa, siz de öyle yapmalısınız.

2 Timoteos 3:16Kutsal Yazıların tümü Tanrı ilhamıyla verilmiştir ve öğretici olarak, azarlama için, düzeltme için, doğruluk konusunda eğitim için faydalıdır. 17 Öyle ki, Tanrı adamı tam ve her iyi iş için tam donanımlı olsun."

Titus 3:1Yöneticilere ve otoritelere bağlı olmalarını, itaat etmelerini, her iyi işe hazır olmalarını, 2 hiç kimse hakkında kötü konuşmalarını, barışçıl, yumuşak huylu olmalarını, herkese karşı alçakgönüllü davranmalarını onlara hatırlat."

Soru yok

Uluslararası İncil Bilgi Enstitüsü

Randolph Dunn, Başkan - Roberto Santiago, Dekan
thebiblewayonline.com

Kurs 1 - Tanrı'nın Mesajı

Her şey buraya nasıl geldi?
Tanrı Olan Adam
Mesih - Tanrı'nın Gizemi
Tanrı Hakkında Mitler
Yaşamdan Ölüme - Ölümlü Adam
Planlanan Geri Ödeme
İncillerin Mesajları

Kurs 2 - Mesih'e İtaat

İsa'dan Önceki Zaman
Dünyadaki Zaman Mesih
İsa'dan Sonra Zaman
Dünyadaki Zamanın Sonu
Karar Verme Zamanı
Ölümden Çarmıhtan Yaşama

Kurs 4 - Mesih'te Büyümek

Nasıralı İsa
İsa'nın Hayatı
Mesih'te Birleşmiş
Ağrı Hakkında Mitler
Beden, Ruh, Ruh - Öldüğünüzde Nereye Gidiyorlar?
Evlilik ve Boşanma
Tanrı'nın Şabacı
Yaratılış Yaratılıştan Önce Yaratılış
İbraniler

Kurs 5 - Mesih'te Olgunlaşmak

Çarmıhtan Dersler
Tanrı'nın Yeniden İnşa Süreci
Şimdiye Kadar Sorulan En Harika Sorular
Yaşamak Mesih'te Birbirimiz İçin

<p>Başılamayla ilgili Mitler Mesih'e vaftiz</p> <p>Kurs 3 - Mesih'te Yeni Bir Yaşam Ellerle Yapılmayan Bir Krallık Kralıktaki Hizmetçiler Mesih'in İlk İlkeleri Dullar ve İhtiyaç Sahibi Diğerleri Manevi Süt Özgür Yaşamak Sefalet Efsanesi Mektuplardan Mesaj Tanrı'ya Ruhta ve Gerçekte İbadet Edin</p> <p>İncil Akademisyenleri için Çalışmalar Özetlenen İncil Özetlenmiş İncil Türler ve Metaforlar</p>	<p>Maksimum Hayatı Yaşamak Şimdi ve Sonsuza Kadar Vaat Ediyor Gerçek Erkekler Tanrısal Adamlardır Hayatın Harika Sözleri</p> <p>Kurs 6 - İncil Bilgini Olmak Gölgeler, Türler ve Kehanetler Kutsal ruh Daniel İsa Mesih'in Vahiy Kutsal Yazıların Sessizliği MS 100'den MS 1500'e Öğretiler ve Uygulamalar Reform veya Geri Yükleme İncil'in Derlenmesi ve Tercümesi Günümüzün Kilise Uygulamaları– Kutsal Kitap mı, Gelenek mi?</p> <p>İsa'nın Şecere - Bir Tablo</p>
--	---

Uluslararası İncil Bilgi Enstitüsü'nün thebiblewayonline.com adresinde diğer dillere bağlantıları vardır..